

Mónár van-e pénzed?

/Tánc és mulató dal/

5./ Két rabló ment a kocsmároshoz és kérte a kocsmárosnak a pénzt. Kérdezte, hogy kocsmárosná van-e sok pénzed? Van e szép feleséged? Aszonta a kocsmáros, nem bánja, ha megölik is, csak az utolsó nótáját engedjék elénekelni. Es elénekte: Suglatomba van a pénzem csak az életemet félttem. Ándánd dugu-
dudu, fogd meg édeskutyám.

Es a kocsmáros életbe maradt és a két rablót a kutya agyon tépte.

3107

Este van már, ragyognak a csillagok,
Barna legény a faluba csavarog
Olyan szépen mondja egy barna lánynak,
Adj egy csókot, mer meghalok utannad.

- - -

Este van, este van,
De nem minden lánynak,
Csak annak a lánynak,
Kihez minden este járnak.

Béreslegény mezitláb megy szántani,
A csizmáját otthon batta vasalni,
Kilenc kovács nem merte elvadásolni,
Már egy sem tudott rózsás patkót csinálni.

Béreslegén de szennyes a köténye,
Talan nincsen magának szeretője,
Aggya ide, majd kimossa fehérre
Leszek én még magának szeretője.

- - -

Nagy János

Csipd meg bogár a seggit,
Vöröshangyal a pöckit,
Cserebogár az inát,
Mér nem ád egy kis pinát.

Ej Duna, a Duna
Hobot evett a pina,
Három érot megevett,
Mégse veszekedett meg.

Hadat üzent a pina,
Plóbános ur faszának,
Ha ja padra ki nem gyűssz,
Ierugom a fejed.

De ja pina csak azt mondta,
hogy ű be is kapta.

- Az első strófát megismétli a 2. változata:

Kertek alatt a pina
Fogat vicsoigatja,
Elvesztette gombostűjét,
A pöcsömre fogta.

De a pöcsöm csak azt mondta,
Hogy ő nem is látta,
De ja pina csak azt mondta,
Hogy ő be is kapta.

Az utolsó strófa megint egyezik az előbbi változat utolsó stró-
fájával.

Csavargóktól tanulta a kocsmában.

Azér evett ganicát,
Hogy az éjjel karicát,
Ej, Duna, a Duna
Hobot evett a pina.

A mónárnak vót három kutyája, egyik Aladár vót, a másik Tambur, Jámbor. Nem vótak otthun a réten legelőszték. Aszondja a jámbor, törvénybe is megadnak a három kívánságot. Aszondja a mónar, én csak egyet kívánnék, ha a flótámba beléfujhatnék. Aszondja a vándor, hát csak fujjad. Akkor elkezdte fujni: Jámbor idegyűnne, Aladár idegyűnne, Tambur idegyűnne. A kutyák meghallották a réten. Mentek a kutyák, az ajtó be van zara, fundamentumot aláásták, és a három vándort széttépték.

50-60 évvel ezelőtt történt Magyarország és Horvátország határán. A dallamot nem ismeri.

Kórus

Csóri kanász mit főzté,
 Tudót kibosztával
 Kivcl réntottál bele
 Hasas szalonnával

Hát az öreg eszik-e
 Aggy neki egy tallal,
 Ha nem eszik belőle
 Vágd a pofájához.

.....
 Barna legény rozmaringot arat
 //: Én vagyok a rozmaring szedője
 Barna legény igazi szeretője ://

Piros alma, ne gurulj, ne gurulj
 Bizony, bizony nem is busulok én
 Kiszárazalom, ne búsodj, ne búsodj
 // Ugyis tudom, a tied leszek én. ://

Béreslegény jól megrakd a szekeret,
 Sarju túske bőködi a tenyered,
 Mennél jobban bőködi a tenyered,
 Annál jobban rakd meg a szekeredet.

Ne hagyj el, angyalom, megöregszen,
 Lábjaim nem bírnak, megbetegszem,
 ..... te legyél,
 Nálam nélkül ne legyél.

Nyócfanőt esztendőöt már megértem,
 .....
 Pedig attól olyan szép,
 Olyan mint az .....

Szőlőhegyen .....
 .....
 Dunáról fuj a szél.
 Ha Dunáról fuj a szél,
 Szegényember mindig ér,
 Dunáról fuj a szél

Hej Dunáról fuj a szél
 Szegényember mindig ér
 Dunáról fuj a szél,
 Ha Dunáról nem fujna
 Ilyen hideg sem volna
 Dunáról fuj a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika,
 Mért nem nőttél nagyobbra
 Dunáról fuj a szél,
 Nőttél volna nagyobbra,
 Lettél volna katona
 Dunáról fuj a szél.

Ismétlik a: Szőlőhegyen...

Adatközlő: Radavics János 67 éves

Kilencezáz tizenegyedik évben,
Letekintett a jó Isten a földre,
Letekintett a széles Magyarország közepére,
Sej, a legénység jöjjön a harctérre.

Anyám, anyám, kedves édesanyám
Te voltál fölnevelő dajkám,
Születésem napja.. jaj, de megőriztél,
Engemet a háborura fölneveltél.

Anyám, anyám, kedves édesanyám,
Szedje össze minden civil ruhám,
Szegye össze, tegye ja láda fenekére
Háborus a világ, én már nem öltözök véle.

Házunk előtt megy a gőzös sebesen,
Az viszi a gyászlevelem messzire,
Az van írva jászlevelem lapjára,
Sárga jagyaku föld a testemet lezárja.

Ha elindult ez a gőzös, hadd menjen
Én utánam senki ne késeregjön
Mert aki én utánam sir, kesereg,
Az áldja meg, aki engemet teremtett.

Megízentem a szeretőm édesanyjának,
Más szeretőt keressen a lányának
Már én innét nem sokára elmegyek,
Én a lánya szeretője soha sem leszek.

Jaj, Istenem, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem kifolyni,
Budapesti kórházba egy vaságyon,
Megírom a zanyámnak, hasa ne várgyon.

Mikor megy a legény szombat este a leányhoz,
Azt kérdi ja leánytól, eljössz-e velem a bálba,
De nem mehetek, rózsám, sürrü csillag ragyog én rám,
Sokat mond a világ, megver érte a jó anyám.

Mikor megy a legény szombat este a leányhoz
Azt kérdi az anyja, elveszed-e a lányomat,
//: Elveszem- vássé, azt csak a jó isten tudja,
Vágyik az én szívem, vágyik a régihez vissza://

Sokat fót vőfény, s megtanuta

Adatközlő: Farkas János 67 éves
iregszemcsei lakos

Angyom süttött rétest,
Nem adatt belőle,
Kitette ja tóra,
Legények számára

Arra ment az öreg
Megette ja rétest,
Fene a belébe
Ta ra-ra ra-ra-ra

Szerelem, szerelem
Atkozott gyötrellem,
Mér nem viragoztá
Minden fa tetején

Lam én viragoztam,
El is hervasztottam,
Szeliid galamb helyett,
Vadgalambot fogtam

népdalokat énekel a gigei népi együttes és
citerázik.

NYPL-FŐTÁJÉKOZTATÓ 3/26

Elveszett a keselábu lovam, cidrusfa erdőbe,
Elszakadt a rövid száru csizmám az utkeresésbe
:// ..... be van az már .....
A gigei bíró udvarába szól a csengő rajta ://

..... kismenyecske vagyok én,
Kinek csók kell jöjjön ide, adok én
Attam csókot, százat is a legénynek :/
✓/Ugyis tudom, jólesik a szegénynek.

;;;..... a gigei bírónak
Márványkövel rakassa le az utat,
Rakassa le simára, sima legyen a járda,
Jön a babám, csikorog a cizmája.

cimbalmoznak

Részletek a mesztegnyő: népi együttes műsorából

1972. jun. 11. Igali Fesztivál
Torvaj néplegyüttese

Szánt a babám a torvaji határba,
Csireg, csörög, lánca az ökör nyakába

Kemény a föld még az eke, a vas eke se állja
Minden lánynak szép a maga babája

Édesanyám sokat intett a jóra
Hogy ne menjek el a kenderfonóba,
:// Nem hallgattam édesanyám szépen szóló szavára
Rátanított babám a csalfaságra ://

2. Esik eső csendesen az árpa tarlóra,
Gyere, kedves angyalom, segíts fel a lóra,
Boros vagyok, sejt, haj, nem bírok felülni.
Hajnal fele a lovam nem akar megállni.

..... a lovam, nem eszi a zabot,
Mer még csikó korában az árpára szokott.
Kedves kisangyalom iesz .....
Engem pedig melleje a ruganyos ágyba

3. ... a kisangyalom tanyája
Atal .....
Bus gerlice szokott rajta tanyázni,
Szép vagy babám, nehéz tőled elválni.

Rozmaringból van az ajtóm kilincse,
Majd benyitja a szeretőm estére
Le nem megy a szívemről a bánat,
Amig párja nem leszek a babámnak.

4. ....

Az aradi kislány férjhez akar menni,
De az édesanyja nem akarja engedni,
Az aradi kislány férjhez adta magát,
De az édesanyja megátkozta lányát.
Vacsorája előtt a hideg razza ki,
Vacsorája után a lelke szálljon ki.
Először felszólal a legkisebb vőfény,
Édes nénémasszony beteg a menyasszony,
Nem, nem beteg, csak azért bankódik,
Messziről jött szegény, azért szomorkodik,
Másodszor felszólal a második vőfény,
Édes nénémasszony beteg a menyasszony,
Nem, nem beteg, csak azért bankódik,
Messziről jött szegény azért szomorkodik.

Galambos Istvánné, 69 éves.

De mivel most érik a szilva,
Terítve az ajja, összeszedjük hajnalba,
Barcsak ez a hajnal soká tartana,
Hogy a szerelemnek vége ne szakadna.

Szerelem, szerelem átkozott gyötrálem,
Mért nem virágoztál minden ...
Lám én virágoztam, de elszalajtottam,
Szelid galamb helyett, vad galambot fogtam.

Érik a meggyfa, hajlik az ága,
Kender kőzsa szép menyecske,
Ölelj, csókolj, akit szeretsz,
Ezt ölelem, ezt csókolom,
Szomszéd lányát, a Mariskát.

Szita, szita péntek, szerelem csütörtök, dob szerda.

A gyerekek szokták énekelni, lakodalmakban is.

Debreceni Józsefné

Ég a szívem a ég á, most érik a szilva,
Terítve jó zálja, felszedjük hajnalbá.
Bárceak ez a hajnal sokáig tartana,
Hogy a szerelemnek vége ne szakadna.

Szerelem, szerelem átkozott gyöttelelem,
Miért nem virágoztál minden fa tetején.
Minden fa/ fa tetején, citrusfa levelén,
Azt szakított volna minden szegény legény,
Lám én szakítottam, el is hervasztottam,
Szeli galamb helyett, vad galambot fogtam.

Ej, de pusztá icilice, jóra való penpelice,
Koledáj, koledáj, hüccs ki bolond, mi csinálész?
Talán bizon táncósz? Azt bizon, ha tudnak a kiskutya valagát,
az orrodra rá huzd, hüccs ki te vén bolond.

Gyerekek szokták énekelni. Nem tudja kitől tanulták.

... afrikai paprika,
Papucsba jár a liba,
A liba, a liba papucsba jár a liba,
Házunk előtt megy egy ut,
Azon mán egy drótos tót.
Kiahálja vegyenek, gyócsot, vásznat egyebet.
Mert a piszkos konyhára, több kell, mint a tisztára.
Kis kanál, nagy kanál, reszelő, mezzelő,
Sütőlábos, serpenyő, gyűszű, olló mángoló,
Mind a konyhára való.

Özv. Kajtár Józsefné

Angyom süttött rétest, nem adott belőle,
Ki tette a fára, legények számára,
Arra ment a kanász, megette a rétest,
Fene a belébe, már ette meg a rétest.

- - -

Aranyos Mariska, mi annak az oka,
Hogy a szoknyád eleje kurtább, mint a hátulja,
Szabó nem jól szabta, varró nem jól varrta.
Verje meg az Isten, aki elrontotta.

Verje meg, verje meg ... /abbamaradt a ezöveg/

Igali fesztivál

Kórus előadásában: 1. Sajnálom ökrömet,
2. Béres legény,
3. Szánt a babám,

Este van, este van, hatra jár az óra, RIPPPL-RÓHAI MŰZÉUM HAT3126
Szegény Szücs Gyulát hívták a kocsmából,
Jér Gyula, jér Gyula, majd elbánunk veled,

- 17 -

RIPPPL-RÓHAI MŰZÉUM HAT3126

Reggelre a lélek maj kiszáll belőled.

Jöjjön ki Szücsné, meghalt már a fije,
A Szücsné elájul, a nagy szív fájdalmába,
Ne sirjál jó anyám ennek így kell lenni,
Minden jó családban, kell egy rossznak lenni.

A ladi temető virágos kapuja,
A szegény Szücs Gyula ott fekszik meghalva,
Fekszik már, nyugszik már a csendes temetőbe,
A tizenhárom betyár szenved a börtönbe.

Óreg Sári és Gurka összeházasodtak ma.
Azoknak a számukra vadállatot lövök ma.
Nyest és vadgalamb, szárcsa, fogoly, káca
Siessetek, készen vár a szakácsnénk bográcsa.

Megtöltöttem, nem eült el, hogy a patvar vigye el.
Réce-ruca vadliba, jöjjetek a lagziba.
Nyest és vadgalamb, szárcsa, fogoly, káca
Siessetek, készen vár a szakácsnénk bográcsa.

Kazsok,

Tancos Ferencné, 1904.

Hét felhő tornyozik az égen,
Sulyos bajaim vannak én nékem.
Lepannazlém búmat egy madarnak,
Hogy füttyölje el széles nagy világnak.

Tóth Jóska a nevem, úgy írják
Mégis mindig tőlem tudakolják.
Sem a járás, sem a űrvénybíró
Nem tudja a mávem fölírnya jól.

Ma egy hete, vagyis három
Mióta a számadót várom.
Amott jön egy számar hátton,
Az lesz a számadó látom.

Jó napot adjon Isten, jó bojtárom!
Csak azt kérdelem van-e károm?
Nincsen, de bizony nem is lesz
Még a nyájad előttem lesz.

Magasan repül a fecske,

Fenn a levegőben.

Besorozott a Károly király három esztendőre.

~~Besorozott, sorba rendezte,~~ hogy árva gyerek vagyok.

Nincsen nékem kedves édesanyám, aki megszivesson.

Maj megszírat, maj meggyássol

Engemet egy kislány,

Kivel élem a világot, maj háború után.

A háború majd elmúlik, de még az soká lesz.

Hát az a sok csinos barna kislány hová lesz.

Ángyom süttt rőtest, nem adott belőle,

Kitette a fára, legények számára.

Arra ment az öreg, megette a rőtest

Fene a belébe, tra-ra-ra-ra.

Szerelem, szerelem, átkozott gyötrellem,

Mért nem virágoztál minden fa tetején.

Lám én virágoztam, el is hervasztottam,

Szelid galamb helyett vad galambot fogtam.

Iregszemcse,

Parkas János, 67 éves

Szeretem a barnát, ha barna is, de nem cigány,
Szeret az engemet igazán.
Edd meg fene, kiket, miket, az ürügi legényeket,
Azt se mindet csak egyiket, a legeslegbűszkébbiket.

Ceóri kanász mit főztél, tudót, káposztával,
Mivel rándottál bele, a fasza szalonnával,
Hát az öreg evett-e, adj neki egy tállal,
Ha nem eszik az öreg, kend a pofájára.

- - -

R-R. M. XXXI. szalag

Tapolczi utca, közel van kirakva,
Szegény Szücs Mariaka, végig viszik rajta.
Szólnak a harangok, hullanak a könnyek
Szegény Szücs Marika, most szórják a földet.

Hadd szórják, hadd szórják nemesi karjára
Minden hajadon lány vigyázzon magára.
A lánykorára, hogy meg ne csalhassa a régi babája,
Hogy meg ne csalhassa a régi babája.

Lejány pajtásaim, rólam tanuljatok
A híres legénynek csókot ne adjátok.
Mer a híres legény, megcsalja szívetek
Hiába siratod a leányóletedet.

- Vas megfőből hozta, édesanyjától tanulta. -

Elveszett a gyűrűm a sümegi erdőbe,
Elvisszom a csizmam talpa a sok keresésbe.
Ne keresd a gyűrűdet, mer bé vagyok zárva,
A sümegi bíró idvarában szól a csengő rajta.
Ismerem a csengőt, volt is a kezembe,
A gyulai vásáron vettem az ürüme.

Kazsok,

Táncos Ferencné, 1904.

Tejarózsa kinyilott a hegyalján.
Arra jött a szép kedvesem, nem néz rám.
Tejarózsa, jaj, de korán kinyiltál,
Jaj, de korán a síromra borultál.

Nincsen egyebem csak egy bádognoharam,
Abban is csak egy hervadó virág van,
A virágnak az a neve nefelejcs,
Rég megmondtam kisangyalom, ne szeress.

Allok-allok a kapuba egyedül,
Arra jön a szép kedvesem, kikerül,
Hogy is lehet egy legénynek oly szive,
Hű kedvesét kitagadja örökre.

Ne sirjatek árva hagyott leányok,
Jön a tavasz hoz majd rátok virágot,
Nem kell nékem, ő volt első, utolsó
Ő utána jön a gyászos koporsó.

Beteg vagyok a szerlem betegje,
A legszebbik szemmel vagyok megverve.
Gyógyítottak, szenesvizzel itattak,
Rámborultak keservesen sirattak.

Beteg vagyok, ki gyógyít meg engemet
Még az orvos is azt mondja nem lehet.
Majd meggyógyít a koporsóm őszaka,
Majd, ha a hant zuhog az oldalára.

- - -

Akit szemmel megverték és beteg lett, vizbe, tűzbe szent szór-
tak és azzal gyógyították meg. Megmosdatták vele, embert és álla-
tot is.

Öreganyám mondta, hogy imátkoztak akkor, de, hogy mit nem mondták
meg, mert hátha nem használ.

- - -

Én lefekszem én ágyamba, mint az Ur Jézus koporsóba.
Három angyal fejem fölött, egyik őriz, másik vigyáz,
A harmadik a lelkemet várja.

- - -

Bolthajtásos az én tanyám,
Még a fényes hold sem süt rám.
Hát az a szép napsugár, hogy sütné hervadt arcomra.
Zireg-zörög a vasajtó, talán jön a börtön hajdú.
Körülnézi a sok szép rabját, nem-e szödték föl a téglát.

Nem -e szödték föl a téglát, nem is talált semmi hibát.
Kézébe fogta a lámpát, nem is mondott jó éjszakát.

Zireg-zörög a vasajtó, megint jön a börtön hajdú.
Rejám kiált komoly szókkal,
Készülj betyár indulóra.

Mikor a törvényhöz értem, jaj de nagyon megijedtem.
Láttam a sok úrat irni, reám nézett valamennyi.
Felolvasták a 6 évet, szabadulnék, de nem láhat.
Irtam haza édesanyám, fehér ruhát hozzon reám,
Irtam haza édesanyám, fehér ruhát hozzon reám,
Mert nem tudom, mely órában, visznek Márianosztrára.

Hozott is rám fehér ruhát,
Sir, sokogva borult reám,
Sirhatsz anyám fönnyhangon is,
Egy lányod van, rab lett az is

Várdán /Somogy m./ született. Lánykorában került Kacsokra.
Angyától tanulta, ő zalaentéből hozta.

- - -

Leégett a tisztartó úr lakása,
Idelátzott annak a vörös lángja,
Benne égett három aranygyűrűje,
Én vagyok a tisztartó úr szeretője.

Maktáros úr zárja be a maktárat.
Mér éngemnek fehér babot úgy sem ad.
Adott nékem fehér babot eleget
A jó Isten szakajtsa rá az eget.

- - -

Summás-nóta

Kacsok-pusztán de ugatnak a kutyák,
Talan bizony a summásgazdát ugatják,
Ha ugatják, huzzák le a nadrágját,
Mér adott a summásoknak szalonnát.

De megántam ezt az urat szolgálni,
De még jobban a cákorrépát kapálni.
Feltörté a kapanyél a kezemet,
Summásgazda szidta az Istenemet.

Boda Péterné, 53 éves

Sej túl a Tiszán, barna legény integet,
Cyere átul kisangyalom, ha lehet.
Átal manák, de a révész nem visz át,
Sej, hát babám nem beszélhetjük egymást.

Sej, új a cipám el akarom viselni,
A jó anyám nem akarja engedni,
Engedd anyám nem a te pénzed ára,
Sej a babám vette mikor jött szabadságra.

Sej új a kendőm el akarom viselni,
A jó anyám nem akarja engedni,
Engedd anyám csak még egyszer kössön föl,
Sej, haj jövő ősszel a gyógykocszorút teszem föl.

- - -

A kasszoki utcán végig, meg viszza,
Babám amit adtam gyűrűt, add viszza,
Viszszadom azt a rozsdás gyűrűdet
Köszönöm a rövid szeretetedet.

Elmehetsz te akár alá, akár föl,
Kasszoki lány párját nem találod föl.
Mert van annak vékony karcsú dereka,
Rá is illik arra a fődros szoknya.

Megismerni a kasszoki menyecskét,
Mer úgy köszön adjon Isten jó estét,
En meg aztat betyárosan fogadom,
Adjon Isten kékényszemű galambom.

- - -

1972. június 20-21.

Rábaközi napok

Kórusónekek:

- 1./ Onnan alól, kelet felől...
- 2./ Ürüm, ürüm, fehér ürüm...
- 3./ Szasados úr ha felül a lovára... /karádiak/
- 4./ Hej fosztóka, kukorica fosztóka...
- 5./ Tizenkettő, tizenhárom...
- 6./ Ez az asszony szívesen süt pogácsát...
- 7./ Amikor még húszesztendősem sem voltam...
- 8./ Citera játék
- 9./ Farkas Julcsa balladája
- 10./ Rab-balladás dal, citerával
- 11./ sejj, haj a karádi bíró udvarában
- 12./ Gyermekjáték dallam
- 13./ Betyár balladás dal - Csornai kórus
- 14.//Amott van egy cédrusfa...
- 15./ Szánt a babám a csornai határban...
- 16./ Lánykórus, férfi kórus
- 17./ ..... 16 szél gatyája, megakadt a...
- 18./ A csornai

1972. június 21.

Kapuvár - női kórus

- 1./ Kerekas kiskútnál
- 2./ Kisangyalom háza dombra van csinálva

- - -

Vitnyéd,

Mezőgazdasági munkákon, az Keztesházyknál tanulta a dalokat.

Beborult, beborult, be is sötétedett,
Aranyos Mariskának szomorú este lett.
Aranyos Mariska mi bajod érkezett,
A szoknyád oleje úgy megrövidedett.

Szabó nem jól szabta, varró se jól varrta,
Verje meg az isten, aki elrontotta.
Szabó is jól szabta, varró is jól varrta,
Aranyos Mariska csak te vagy az oka.

- 0 -

Széles a Balaton, locsolja a vizet,
 Aranyos Mariskára most hánják a földet.
 Hányjátok, hányjátok nem esik kárára,
 Minden hajadon lány, vigyázzon magára.

Vigyázzon magára, maetani világba,
 Hogy meg ne csalja a kedves babája.

- - -

A vitnédyi faluvégén foly a viz,
 A lányokat mind elvitte az árviz.
 Kilenc nappal, kilenc éjjel halásztam,
 Könnyemtől még a vizet sem láttam.

A vitnédyi kertek alatt fol a viz,
 A lányokat mind elvitte az árviz.
 Minden legény fogja ki a magáét,
 Ne szeresse senki a másikaét.

Kifogtam a kisangyalom kendejét,
 Zöld selyemmel varrattam ki a szélét.
 Közepébe búbánatot rakattam,
 Én istenem de árvának maradtam.

- - -

A közéget minden évben majdnem elvitte a viz, ezért néha egy
 holdat adtak egy kenyérért. A kapuvári gazdag parasztok vették
 össze a földeket. Ezért keletkezett ez az elkeseredett dal.

Népdali:

Ha beválok, Mariskám, jó leszek katonának,
Téged pedig elviszlek szobalánnak.
Járok hozzád, éppen úgy mind ezelőtt,
Ketten töltjük, Mariskám, le a három esztendőt.

Ha meghalok, Mariskám, ki fog engem siratni,
Ki fog az én koporsómra burulni,
Koporsómnak jaj de rövid a lába,
Burujjá rá, Mariskám, megyek a másvilágra.

A cipellő meg a tutyi elment kukoricát lopni,
Né a cipellő hazaszaladt, tutyi meg odamaradt.

Katonadal:

Ferenc Jóska, ha fölül a lovára,
Kirugtatott a csatamezejére,
Ferenc Jóska le-lenézett a földre,
Lova lába térdig jár a vérbe.

El köll menni katonának, jaj, de nagyon messzire,
El köll menni a csatába az orosz határszélre,
Itt köll hagyni a babámat, azt se tudom, hogy kire,
Terád hagyom jó pajtásom, éljed vele világodat, nem bánom.

Szenna, Pető Imre, 1900.

(4)

Amerikás dalok

Mikor mentem Délamerika felé,
Visszanéztem szép magyar gazám felé,
Visszanéztem szép magyar hazám felé,
Még a nap is busan sütött lefelé.

Newjorkba megállott a gőzhajó,
tetjébe megszállalt a bandaszó,
Négy sarkára fehér ászló van tűzve,
Isten veled magyar hazám örökre.

Amerikát három évig bujdostam,
Kibujdosnék beöle, de nem tudok,
Kibujdosnék, de a tenger keritti,
A szívemet a bubánat megöli.

Értény, Ágyik Jánosné, 1902

Népdalok:

14.

Aranys kis Dezsőkém de büdösöt fíngottál
Talán bizony tőrőkbabbal jóllaktál
Kifíngottad, hogy sűrű csillagos az ég :/:
Aranys kis Bússikém a valagad mindenét

18.

A szeretőm olyanforma,
Mint ha bivaborju vóna.
Ha kihajtom a mezőre
Hazahallik a bögése.

Száz forintos gyöngyömnek, két krajcár az ára,
Kért engem egy asztalos, hogy menjek hozzája,
Jaj, anyám, az asztalos, jaj de nagyon maszatos,
Ezért az egyést, nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek, két krajcár az ára,
Kérhet engem egy kovács, hogy menjek hozzája,
Hej, anyám, a kovács, éjjel, nappal kalapál,
Ezért az egyért, nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek, két krajcár az ára,
Mekért engem egy paraszt, hogy menjek hozzája,
Hej, anyám, a paraszt a munkába megszakad,
Ezést az egyért nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek, két krajcár az ára,
Mekért engem egy tislét, hogy menjek hozzája,
Hej anyám, a tislér a szíve is .....
Ezért az egyért, nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek két krajcár az ára,
Mérhet engem egy kanász, hogy menjek hozzája,
Hej, anyám, a kanász furkósbottal hadonász
Ezért az egyért nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek két krajcár az ára,
Kérhet engem egy kocsis hogy menjek hozzája
Hej anyám, a kocsis, olyan mint a kotlóstik
Ezért az egyért nem megyek hozzája.

Száz forintos gyöngyömnek két krajcár az ára,
Kérhet engem egy béres nem megyek hozzája,
Hej anyám a béres, /olyan/ szerelemre nem éhes

13. Népdal:

Nem füstöl a szeszgyárnak a kéménye
Fehér galamb szállott a tetejére
Ismertelek fehér galamb, ki voltál, mi voltál
A szeretöm hirhordója te voltál.

A kapolyi temető kapujába
Tizenhárom fehér galamb leszállott
Tizenhárom fehér galamb nem páros, nem páros
Én utánam barna legény ne férédj.

Cseresznyefa levelestül ágastul
Haragszik rám egy vénasszony fiestul
Mit ér nekem egy vénasszony haragja haragja
Nem köll nékem a tátottszájú fia.   1/1

Peróccány, 1973.

Népdal.

1. A hajnali csillag ragyog,
Mégis a kocsmába vagyok.
Jaj, istenem, de szűgyellem,
Hogy reggel kell hazamennem.
Én azt többet nem teszem,
Hazamegyek, lefekszem,
Kialuszom magamat szép csendesen.

2. Házunk előtt árpás-verem,
A sarkantyúm összeverem,
Összeverem, ja-ja-ja, betyármódra,
Csak ugy null a rozsdá róla.

Elvállok a szeretőtől,
Mind a zöldág levelétől,
De a zöld ág, ja-ja-ja, hideg miatt,
Én meg egy vinasszony miatt.

3. Sej, mikor engem menyecskének visznek,
Az árokba még a fű is reszket,

Az árokba a fű hagy reszkessen,
Sej, csak a babám igazán szeressen.

Együd János, 1903.

Perőcsé'ny, 1973.

Népdal

Sej, mikor engem katonának visznek,
Az árokba még a fű is reszket,
Az árokba a fű had reszkessen,
Sej, csak a babám igazán szeressen.

Együd Irma, 1911.

Ha megszabadulok, meg is házasodok,
Azt veszek el, akit én akarok,
Te meg babám keress más szeretőt,
Sok lesz bevárni a két, három esztendőt.

2. Ángyom, ángyom kertye,
Mi van abba bele-belevetve,
Szederne, vederne, dinom-dánom,
Beszka-dánom, fodormenta, gálesz-menta,
Kámfor-menta, sziles menta,
Sej, de kutya nóta.

Koczó Jánosné, 1932.

1. Jól gonold meg barna kislány elejét, utolját,
Hogy kivel kötöd össze az életedfonalát.
Se nem széna, se nem zab, hogy a lónak adjuk,
Se nem nyári piros alma, hogy kétfelé vágjuk.
2. Kiskertembe árpacsomó, árpacsomó mellett rózsabimbó,
Rózsabimbó olyan, mint a hó,
Ez a piros barna legény énhozzám való.

Ha bemek, ha bemek a kocsmába,
Rávetem a szemem a rózsámra,
Mondok néki olyan jó estét,
Örömben elfelejti a kemsztnevét.

Együd Józsefné, Henzel Etel, 1922.

Peröccs'uy, 1973.

Népdal:

1. Elátkozott, kitegadott engem az édesanyám,
Hogy ne legyen a világba se országom, se hazám.
Sűrű erdő közepibe, ott is a rózsám ölibe,
Ott töltöm el az időmet, a leányóletemet.

2. Megették a libahúst a tornával,
Özvegyasszony dicsekszik a fiával,
Se nem gazdag, sem nem olyan nagyon szép,
Maga volna a faluba, még se kék.

De vig voltam édesanyám az előtt,
Még a babám eljárt a házunk előtt,
De mióta nem jár arra a rózsám,
Elhervadok, még a nap se süt énrám.

3. Hervadj rózsá, ha leszakítottalak,
Ne haragudj babám, hogy elhagytalak,
Megengedjál, ha így hozta az idő,
Sose szerettelek igaz szívemből.

Ötssör-hatszor befüt neki,
Mégis sületlen kiveszi,
Sej,.....stb.

A szemébe ojan csipa,
Mint egy angol tajtéknipa,
Sej,.....stb.

A fejébe akkora tetü,
Mint egy bokszoló nagy kesztyü,
Sej,.....stb.

Ahhejett,hogy ügyés vóna,
Mint a lejhár ojan lusta,
Sej,.....stb.

3. A karádi piacon
Szekfüt árul egy asszony,
Somondáró, dikkendárom,
Salamondárom, dikkendárom,
Sej-haj dik, sej-haj dik,
Hát a rózsám hol lakik.

Gyere lányom nézzük meg,
Hogyha szép lesz, vegyük meg,
Salamondárom.....stb.

Küss bokrétát belőle,
Kuld el egy szép legénynek,
Salamondárom.....stb.

A karádi piacon,
Kecskét árul egy asszony,
Salamondárom.....stb.

Gyere pajtás, vegyük meg,
Ketten vagyunk, te vedd meg,
Salamondárom....stb.

Vett a komám két birkát,
Egy fehérét, egy tarkát,
Salmaondárom....stb.

Baezd meg komám a birkát,
Mér nem vettél egyformát,
Salamondárom....stb. :/:

4. Szőke kislány köténykáját
 Rece ruca, haj.
 Elvesztette a múlt este,
 "Rece ....stb.
 Mikor legény ölelgette,
 Köténykáját elvesztett,
 Rece....stb.

"Yer babám, keressük meg,
 Rece...stb.
 "ert az anyám megver érte,
 Rec....stb.
 Míg a kötényét kereste,
 A gójamadár megcsipte,
 Rece...stb. :/:

Szőke kislány szobájába,
 Rece...stb.
 Sir a baba a pjába,
 Rece...stb.
 Szőke kislány csititgatja,
 Karjai közt elaltatja, :/:
 Rece...stb.

5. A pajtánk teteje cserép,
 Reá szállott egy kis veréb,
 "ess le róla, te kis veréb,
 Le ne szakajtsd a tetejét.

A házunk teteje nádos,
 "eám kacsintott a János,
 "enyének se köll a János,
 mer a szája mindig nyálos.

Fészkerünk teteje lepos,
 Megölelné ez a Lajos,
 Nem ölelhet meg a Lali,
 "er mingyá e hideg leli.

Békötöttem én a Riskát,
 Jón a galambom a "estám,
 Azt mondja nékem a Pestám,
 Az ő becses neve Estván.

Réten terem a vadóska,
 Eljár mihozzánk a Jóska,
 Kutya legény ez a Jóska, Nagyon tüzes az ő csókja.

Jó földbe terem a dinnye,
 Góva legény ez az Imre,
 Hiába édes a dinnye,
 Ha nem ölel meg az Imre.

Nyáron kiszárad a dézsa,
 "aragszik reám a Géza,
 Majd megdagađ az a dézsa,
 Kibékül velem a Géza.

Ha vizes e borospince,
 Nem jön el hozzám a Vince,
 Maj ha tulle kőssz a pince,
 Akkor se gyere el Vince.

Csendesen esik az eső,
 Szeretett engem egy Ernő,
 Ernő nélkül nincsen eső,
 Más az én szeretőm, nem ő.

Gyűrűmnek a köve opál,
 Volt szeretőm Péter és Pál,
 A Pétert elszalajtottam,
 De a Palit mögtartottam. :/:
 /De a Palit jól megfogtam/

Béresleány kapál kinn a határba
Báró urfi szemetvetett reája
Jöjj ki velem szép leány a tanyára
Veszek néked selyemszoknyát a nyáron

Nem kell nékem a báró ur szoknyája
Nem leszek én a báró ur kapcája
Kökényszemű juhászlegény a babám
Őt szeretem tiszta szívből igazán.

Juhász legény legelteti a nyáját
Jaj de szépen fujja a furulyáját
Alkonyatkor hazahajtja a nyáját :/:
Minden este öleli a babáját

6.

Olyan az én édes rózsám
Mint a fehér liliomszál
Akinek szeme fényes csillag
Piros rózsza az orcája

Ha rám rugyog a két szeme
Megremeg a szívem tőle
Rózsás ajka ha csókot ad
Menyországba érzem magam

Gyönyörű szép liliomszál
Mindig csak felém hejöljál
Mert ha másfelé hajónál :/:
A szivedet megátkoznom.

7.

Sej a Balaton vizébe
Jutok-e a kisangyalom eszébe
Ahány hal van a Balaton vizébe
Annyiszor jussak a kisangyalom eszébe

Lenéz a holdvilág a Balaton vizére
Ráülök a kisangyalom ölébe
Átölelem úgy nézek a szemébe
Nem hagyom el soha övé leszek örökre

Balaton halászlegény vagyok én
Baltonba hűcsát, csukát fogok én
Eladom én, mind megleszem az árát
Mer a rózsám mással éli világát :/:

Balatonba azz susogja a nádas
Ki vagyok a babám szivébül zárva
Ha kivegyok, nem busulok miatta
Törje ki a válógatós nyevalya.

12/ Látod-e babám ezt a piros rózsát
Nappal virít, este viszem hozzád
Este járok, mikor senki se lát
Mégis irigy rám az egész világ.

Látod-e babám, hogy bomlok utánad
Virradatig járom az uccádat
Nótázgatva ablakodhoz járok
Csak ne vónautamba az árok

Látod-e babám ezt a piros rózsát
Nappal virit este viszem hozzád
Csókot is ad ha senki se látja
Jókedvembe iszok egyet rája.

Látod-e babám megfogott az átok
Sehogyan se jutok el hozzátok
Mire elazáll szememről az álom
Magamat az árokba találom.

Irigyeim haggyatok szeretni
Haggyátok a szememet rá vetni
Részokott a szomem a nézésre t/t
Karjaim a legény ölelésre.

- 13/ Falu végén sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony,
Mi baj szivem János
A kisasszony ha megengedné
Hogy én hazakisérhetném
Megengedem János,
Szabad szivem János
- De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi baj szivem János
A kisasszony megengedné,
hogy a kapun bemehetnék
Megengedem János,
Szabad szivem János
- De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi van szivem János
Ha kisasszony ha megengedné
hogy az ajtón bemehetnék

Megengedem János
Szabad szívem János
De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi baj szívem János
Ha kisasszony megengedné,
hogy az ágyra fölfekhetnék
Megengedem János
Szabad szívem János
De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi baj szívem János
A kisasszony megengedné
A caplan alá bujhatnék
Megengedem János
Szabad szívem János
De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi baj szívem János
Ha kisasszony megengedné
hogy az ágyról leszállhatnék
Megengedem János
Szabad szívem János
De még mindig sirdogál a János
Kérdi tőle a kisasszony:
Mi baj szívem János
A kisasszony megengedné
hogy az ajtón kimehetnék :/:
Nem engedem János
Enyém leszel János /Maradsz/

14/ Én az éjjel be keveset aludtam
Egész éjjel az apámmal mulattam
Jó bor mellett kisangyalom ölébe
Nem jött álom a ragyogó két szemembe
Én az éjjel nem aludtam egy órát
Hallgattam a kisangyalom panaszát

Citerán népdalokat játszik.

Csákány, 1973. május 30.

Szobi Vendel, 1908.

Az őseim juhászok voltak. Édesapám juhász, majd gulyás volt 53 évig. Én 7 éves koromtól 14 éves koromig bujtár voltam. Azután mezőgazdasági munkás, majd gujás, voltam 9 és fél esztendőig kenész. A citerán kívüli furulyáztam is.

Citerán játszik népdalokat.

2/ Mikor én még 18 éves vótam

Akkor én már házasodni akartam
Tizenkét lányt megkérettem részemre
Tizenkettő hibát talát énbennem.

Az elsőnek kicsin vótam, az vót baj
Másodiknak szölke vótam, az vót baj
Harmadiknak, hogy a szömöm kékezett
Negyediknek én termetem nem tetszett
Ötödiknek, hogy Párizsból nem jöttem
Hatodiknak, hogy paripán nem jöttem
Hetediknek a vagyonom kevés vót
Nyócadiknak, hogy a bukszám üres vót
Kilencedik pipafüstöt nem szeret
Tizediknek barna-piros legény kell
Tizenegyediket édesanyja nem aggya
Tizenkettedik meg nem mögy férhő soha.

Igy hát akkor nem is lesz feleségem
Gyalázattal kell a világot élnem
Gyalázattal élem én a világom
Katonának beiratom magamat.

Katonának nevet az édesanyám
Huncfut az a percelaki vizitál
Három percel bevizitál engemet
Öfölsége nekem is ad könyeret

3/

Ferenc Jóska azt írta a levélbe
Hogy a rosseb mennyen mindig előre
Aki hiven szolgálta a hazáját
Kedve szerint öleli a babáját

Jaj Istenem, hol fogok én meghalni
Hol fog az én piros vérem kifolyni
Galíciai közkorházban a vaságyon
Megírom a jóanyámnak, ne várjon.

Ilyen szegényebb családok ugye elmentek a Martonpusztára szógányi, aztán ottan keltettek nótát.

- 4/ Jaj de nehéz cukorrépat kapálni
A sor között térdenállva csuszkálni
A kiskapaföltőri a kezemet
Parancsoló sziggya az istenemet.
Martonpuszta körül be van kerítve
Gyere haza édeslányom, ha lehet
Hazamennék édesanyám, nem lehet
Keményszivű a mi gazdánk, nem enged.

10/

Erdő mellett nem jó lakni,
mer sok fát kell hasogatni.
Tizenhárom ölet meg egyfelet,
ölej meg babám, ha szeretsz.
Lám én csak egyet szeretek,
mégis eleget szenvedek.

Népdal:

Sirató:

Népdal

Jaj, Perkóm, galambom
Há legyek Istenöm,
Elviszik jobbkezem, jobblábam
Nem lesz, aki hozzon neköm.
Mindig elment a mezőre
Vitte a ruhatarisznyát,
Hozott krumplit, kismenyát,
Kati ittvan, csak csinyád
Jaj, jaj, jaj nekem,
Firis kezek, ügyes lábak,
Hová lettetek
Jaj nekem Istenöm,
Végig jába simogatom,
Lepődöm, lepődöm,
Szép fehér lepődöm,
Lepődöt kaphatok,
Lepődöt nem szabhatok,
De embert még kaphatok
Istenöm Istenöm,
Mi lössz velem gyerököm
Jaj jaj jaj jaj jaj
Temetőig já nekem
Hazafelé lössz neköm

Meghalt a királynak a lánya,
A király siratja, magába,
Fujjad a harsonát, verik a dobot,
Szólnak a szomoru harangok.

Elvágtam az ujjam, jaj de fáj,
Fügefalevelet tettem rá,
Fügefa levele éjjel harmatos,
Alacsony a babám, de csinos.

- - -

Rózsaszínű a kapcám kötője,
Legény legyen, aki eztet megkösse,
Az enyémet megkötötte jegy barna,
Homlokára göndörödik a haja.

- - -

Rétet ettem, megégettem a számat,
Más öleli az én kedves babámat,
Más öleli, más is ül az ölébe,
Más kacsingat a világos kék szemébe.

- - -

Kendóm, kendóm, selyemkendóm,
Jaj, de hosszú a rojtja,
Lehajolok, a lábam fejét takarja,

Eladom a száz forintos selyem kendőmet,
Ha csak lehet kiváltom a regruta szeretőmet.

Uj a kendőm, selyem kendőm,
El akarom viselni,
De ja zanyám nem akarja engedni,
Engedd anyám, ne a te pénzed ára bánja,
En kerestem két karommal a szabadi határba.

- - -

Muzsika szól hangosan,
Lábamra komótosan,
Kérem násznagy urakat,
Kerítsék ki karomra,
Kerítsék ki lábamra,
A mi menyasszonyunkat.

- - -

Most kaszálják a szabadi rét alját,
Elvágták a sárga rigó jobb szárnyát,
Sárga rigó busul a jobb szárnyájér,
En is busulok a kedves babámér.

Alig várom, hogy a nap lenyugodjon,
Hogy az égen páros csillag ragyogjon,
Ragyogj csillag, páros csillag sokáig,
Kísérj el a szeretőm kapujáig.

2. Háson előtt folyik el a Zeisonza
Abba fürdik három szép hattyumodár
S hogy ott fürdik mégis csóros a tolla
A legszebbik székely lányt szeretem a faluba ://

Háson előtt folyik el az Isonza
S abba fürdik három szép gyógyusodár
/:S jobb szárnyával vágja szerte a havat, a havat,
Most tudtam meg, hogy a babám elhagyott!//

- 8 -

Utca, utca a bonyhádi utca,
S még ma iste végig megyek rajta.
//:Végig megyek megállok egy háznál,
Egy szép szőke kislány rózsás ablakánál,://

S nyitva van a szőke kislány ablaka,
S odamentem, betekintettem rajta.
/Egy szép virág a kezében, szagolja,
Éjjel-nappal a babáját sirassa.://

Utca, utca a bonyhádi utca,
S még ma este végig megyek rajta,
Végig megyek rajta, s megállok egy háznál,
Az én kedves kisangyalom, rácsos kapujánál.

Nyitva van a székely kislány ablaka,
S odamentem, de betekintettem rajta,
Egy szép virág a kezében szagolja,
Éjjel-nappal a babáját sirassa.

A kislány kimegy a kertjébe,
S virágot szed rózsás kötényébe,
S virágot szed, bokrétába felkötli,
Szeretője kalapjába beteszi.

Elvezett a lovam, citromfa erdőbe,
Elszakadt a rancos csizmám a nagy kerecsébe,
Ne keresd a lovat, mert van az fogva
Tul a Tiozán betyároknál azól a csengő rajta.

Ismerem a lovam csengő szólásáról
Ismerem a kisangyalom korezu derekáról,
Nem adnám a lovam 100 ezer forintért
Nem adnám a kisangyalom nagy Magyarországért.

Elmonta Palkó József

Andrásfalva 1908.

Sebestyén Ferencné 66.

Kocsmásóné szép csárdásné
 Küsse meg a kutyáját.
 Ültesse az ölembe a Julcsa nevű kislányát.
 Hadd ölelem, hadd csókolom se bánja
 Talán jól esett fiatalabb korába.

A nagy kaszárnya sárgára van festve
 Odajár a kisangyalom minden este.
 Kiáll a kepebe ej haj, magát csinosítja
 Azt a piciny kicsi száját csókra igazítja.

..... a fa levele, mert a szél nem fújja,
 Jártam hozzád kisangyalom a nagy isten tudja
 Titok a szerelem félek az édesanyádtól
 Azt hallottam kisangyalom, hogy elvállunk egymástól.

Kedves babám, ha elvisznek téged katonának
 Oda-adom a szívemet, vidd el messze tájra

4.

RIPPL-RÓNAY MÚZEUM 3125.

Mert a szívem, gyenge szívem le van peccátelve
 Este lefektedben, reggel felkeltedben jussak az eszedbe

..... Mária felé nem tudjuk mi az út
 Főhadnagy ur vezessen bennünket haza
 II: Elvezetlek jó fíjaim én is elmegyek
 A nagy isten tudja, ki jön vissza velem :II

Szépen szól a 82-es .....
 Székely fíjok masiroznak rejta,
 S masiroznak idegen országba,
 Románia gyászos határába.

S haj istenem hogy kell ennek lenni
 S, hogy kell nekem román lányt szeretnem
 II: S ha ölelem karjaim elállnak
 Ha csókolom könnyeim hullanak:II

Rippel-Rónai Múzeum 312543
Ese az eső, hej de szépen csapereg
Rózsa Sándor a csárdába kesereg
Szépen kéri tömlőcbörtön urait
Eresszék ki szerencsétlen fiamat.

Ha még egyszer recece 20 esztendő lehetnék
A lányok közt jobban szétekintének
Választának egy olyan igaz szeretőt
Ki megvárja ezt a három esztendőt.

Csittog-csattog a járom a szobányi határon
II: Olyen erős, hogy az eke sem s járja :II
Minden lánynak recece szép a nagy babája.

Árva csollány nőtt az udvaromon,
De szép kislány lakik a szomszédba.
Árva szemem rá sem merem vetni
Szegény vagyok nem szabad szeretni.

Ha bemegyek a csárdába, rávágok az asztalra,
Kérdi tőlem a csaplárosné, ser kell-e vagy pálinka
Sem ser nem kell, de sem pálinka
Kislány kéne de ha volna
Lányom is van egy kőkényszemű barna, jó gyerek számára.

3.

RIPPEL-RÓNAI MÚZEUM 312543

Küldje ki a csaplárosné, hadd nézzek a szemébe
Tud-e szépen kacsintani magyar gyerek szemébe,
Ki is küldte a csaplárosné, bele-bele is néstem a kőkényszemébe,
Tudod is az szépen kacsintani magyar gyerek szemébe!

Ezt a kislányt recece nem az anyja nevelte
Kispacsirta boruldábköltötte
II: Nem kell néki édesanyja párnája
Betskarja recece, barna legény subája :II

Istenem, istenem, szerelmes istenem,
Vonulnak a gyerekek, a huszonegy évesek a kaszárnya felé.

Bemegy a szobába, leül a vaságyra,
Hullassa a könnyeit, búra hajtja a fejét a bakancs orrára.

Istenem, istenem, szerelmes istenem,
Lapát van a vállamon, hajnét az oldalamon,
Sirathatez már galambom.

Erdélyben voltl már szeretóm,
Mégis kijöttem belőle,
Olyan szép lányt hagytam benne, de holtig/nem/ fáj a szívem érte.

Anyám, Üreg édesanyám, szedje össze minden ruhám,
Szedje össze tegye fel a postára, küldje be Romániába.

Ott az ágyuk szépen szólnak,
Maeingerek ropognak
Fejem fölött kard megvillan, piros vérem földre csordul.

A holttestet kitették az utcára,
Senki sem borul a koporsójára.
Most vállik meg ki az igazi árva,
Mert senki sem borul a koporsójára.

- - -

Paradicsom mezeibe aranyszinnel leterítve,
Azon vagyon arany böcsü, abba fekszik Ur Jézuska.
Jobb kezibe aranyalam, balkezibe aranyvessző.
Meggújíttja a vesszejét, zug az erdő, eseng a mező.
En nem láték szebb termősfát, mind Ur Jézus keresztfáját.
Mer az vérrel virágozik, szépségekkal gyümölcsözik.

Isten az embert annyira szerette,
Szent Fiát értünk testbe öltöztette.
Hideg jászolyba fektette.
Dicséértessék az Uj Jézus Krisztus.

Böde Andrásné

Karácsony szent estén szokták ezt mondani. A gyerekek házról házra járva mondták.

Paradicsom mezeibe, aranyszínnel leterítve,
Rajta vagyon arany böcsü, abba fekszik Ur Jézuska.
Jobb kezibe, aranyalma, balkezibe aranyvessző.
Meggújíttja a vesszejét, zeng az erdő, zug a mező.
En nem láték szebb termősfát, mind Ur Jézus keresztfáját.
Mer az vérrel virágozik, szent lélekkel gyümölcsözik.

Az Isten az embert annyira szerette,
Szent Fiát értünk testbe öltöztette.
Hideg jászolyba fektette
Dicséértessék az Ur Jézus.

Kedves Juliskám, nem irahrtok levelet,
Szilaj csikó elrúgta a kezemet,
Siralmas a szilaj csikó rugása,
Sir a Juliska, lehallik a zokogása.

HITTELFŐZSI MÉRŐK HADOSVÁS

Piros pántlika a bánatom kötője,
Nem is legény, kinek nincs szeretője.
Az sem legény, kinek kettő, három nincs,
Az sem barna leány, kinek gündör haja nincs.

- Ez eredeti herzencei nóta. /Horvátul is eléneklik./

- - -

Csoportosan éneklik az asszonyok:

Sej liba, liba, liba, tizenhárom liba,
Gyere babám, menjünk a lagziba,
://Mit ér nékem az olyan lakodalom,
Sej, kibe kisangyalom te vagy a menyasszony.// :

Ej csárda, csárda, csárda, fűdetlen csárda,
Abba mulat három Albrekt baka
Egyiknek sincs bajonét az oldalán,
Sej hosszú szabadságra mennek ez éccakán.

Az urodalmi summások hozták Kapos-mentére a következő balladát:

Kovács Pali babájával kimentek a mezőre,
Kiszabadult, földühödött bika rohant feléje.
Gonosz állat mind a kettőt halálra taposta,
Holtan vitték mind a kettőt egy közös ravatalra.

Ezt a szegény szerelmespárt viszik a temetőbe,
Leteszik ott, leteszik ott sötét sír fenekére.
Sírja körül, körös-körül tearóza virágzik,
Közepén egy szerelmespár szép csöndesen aluszik.

- - -

Pásztor- és béresdalokra is táncoltak:

Juhászlegény terelgeti a nyáját,
Odavárja szőke hajú babáját.
Nem azért, csak azért,
Tudod, babám, hogy miért,
Meghalok a csókodóért.

Kanászlegény durrogatja osterát.
Csókra várja pirosképű babáját.
Nem azért, csak azért,
Tudod babám, hogy miért,
Meghalok a csókodéért.

Galyáslegény fujja a furulyáját,
Odavárja barna hajú babáját.
Nem azért, csak azért,

Tudod, babám, hogy miért,
Meghalok a hajadért.

Béreslegény szántogat a határban,
Elhagyta a szőke piros babája.
Elhagyott, nem bánom,
Ha lehagyott, majd megvár,
A bodonyos kis kútnál.

Mikor gulyásbojtár voltam,
Juhnyáj emellett elaludtam,
Felébredtem éjfél tájban,
Egy három sincs az állásban.

Hitfény ember vagy te, pajtás,
Mert szektót nem tartottál.
Lám én csak úgy hébizálok
Mégis szeretnek a lányok.

Ingem, gatyám de szennyes,
Magam vagyok szerelmes.
Ingem, gatyám eladom,
Magam megházasodom.

Verbunkos:

Hallja-e kend, Jóska bácsi,
Most iszik a Pista bácsi.
Ha ivott a Jancsi bácsi,
Igyék hát a Ferkó bácsi.

Ullidáci, ullidáci,
Most iszik a MARI néni,
Ha ivott a Panni néni,
Igyék hát a Rozi néne.

Hallja-e kend Ürzsé néni,

Most iszik a Vera néni,
Ha ivott a Kati néni,
Igyék hát a Juli néni.

Kályha vállán az író,
Belesett a bíró.
Csak a füle látozott ki
Felesége húzta ki.

Félre innen kopasz száj,
Órom alatt ne piszkálj.
Nálunk bajusz az ember,
Kopasz szájú rőngyember.

A mi cicánk férjhez akar menni,
Szomszéd cica el akarja venni,
Szomszéd cica ne vedd el kmitőlünk,
Ki fajja meg a mi egerünket?

A mi cicánk lesi az egeret,
Szomszéd cica kéri az ebédet.
Szomszéd cica, ha nem fogsz egeret,
A mi cicánk nem szeret tégedet.

Sárga lábú gólya,
 Meghőszta a tavaszt,
 Tavasz után jön a nyár,
 Kislánvból lesz a nagylány.

Muskátlis ablakon,
 Esténkint kihajol,
 Ott várja a babáját,
 Csizmája kopogását.

Hallod-e kis legény,
 Fijatal vagy te még,
 Katona se voltál még,
 Szeretót ne tartsal meg.

23./

A buzásai templom előtt van egy szentháromság,
Hogyha arra megyek, még a szívem is fáj,
Valahányszor megyek el előtte,
Mindannyiszor, kisangyalom, te vagy az eszembe.

1971-ÉVI MŰZEM 3/23

21./

Huszárgyerek ha fülül a nyeregbe,
Csókot kér a régi szeretőjétől,
Adj egy csókot kisangyalom az útra,
Isten tudja találkoznak e valaha.

1971-ÉVI MŰZEM 3/23

19./

NYELV-ÉRTÉLMELI MŰVEK 312.3

Földig ér az én szűrőmnek az alja,
Fujdogálja a szél körös - körül,
Nem merek én hazamenni estére,
Mer megver engem a feleségem,
Szép korszómat elvesztettem,
Szép tajtékpipámat elvesztettem,
Miből dohányzok, miből pipázok,
Istenem, teremtőm, mit csinálok

11./

3123
KÖZLEKÉSI MŰKÖDÉS

Nem akar a vesérfürm legelni,
Csengetyűjét szomorúan pengeti,
Mert idegen szagot érez a határba,
Visszamezők, hat ezendár jön fegyveresen utánna.

Hat ezendárnak nincsen annyi hatalma,
Hogy óngem a nyájtól elhajtana,
Érted jöttünk, tedd össze a kezedet,
Mert én addig a nyájtól el nem megyek,
Míg számadó a csárdából ki nem jön.

Hova való születés vagy te bajtár,
Az én hazám Jászberény és Kiskunság,
Jaj de árván nevelet az édesanyám.

12./

Élek, élek, de mért élek,
Ha az árnyéktól is félek,
A nyárfa levél megbőrrenik,
Bennem a vér megbidegszik.

Lehullika nyárfa levél,
Hova lesz a szegény legény.

REP. NEMZETI KÖNYVTÁR

13./
 Reggel felé megy a juhász a tanyára,
 A szürke szőrű szamarával,
 Nagyon ütött a szamarának a farára,
 Fut a csacsi a tanyára.

Ibolyácsi, pibolyácsi,
 Most iszik a Pista bácsi,
 Ha ivotta Pista bácsi,
 Igyék hát a János bácsi.

14./
 Iszom a bort, rugom a port,
 Szeretem én a szép asszonyt,
 A szép asszonynak ábrázatja,
 Hajtott engem a gyövezatba.

15./
 Beváltam huszárnak, de lovat nem adtak,
 Gyalog masírolok, gyalog szalutállok,
 Kérem az urakat, adjanak paripát,
 Ugy viselen gondját, hogy nem talál benn hibát.

..... fel, alá sétálok,
 Egy szilaj csikónak a faránál megállok,
 Ez a ló, ez a ló, az igazi pejesikó,
 Az én babám csak a betyár alá való.

Aranyos angyalom, ulj föl a lovanra,
 Mához egy hétre ugysem leszek tiéd,
 Kikötöm lovannt szomorú fűzfához,
 Lehajtom fejemet a két első lábúhoz.

Lovan sarkantyuzon, a Tiszát útugratom,
 A szandirok kezébe mégse adom magam,
 Ott az én tanyám, az a nagy rengeteg,
 Három vármegye keresztet engemet.

Angyalom, Mariskám, ha keresnek engemet,
Keltsél föl engemet, szóljál majd énnekem
Zörög már a csákó, tégedet keresnek,
Meghalok féltembe, majd hogyha elvisznek.

16./

Dudolgatva ballagtam hazafelé,
Gyula öcsém, ha legény vagy gyere ki,
Gyre ki hát a csárdába mulatni

Jóska bátyám nem sajnálna engemet,
Hogy egy kurváért megölnéd azöcsédet.

Bulaj Jóska nem vette ezt tréfára,
Kihuzta a nagy kést a csizma szárbul,
S e nem szánja, se nem bánja, csak vágja,
Piros vérből gyalogutat csinálja.

Adgyon Isten Juli néni Jó estét,
Meghoztuk a Gyulának a holttestét.
Ölég nagy bajt hoztatok a fejemre,
Jóska fiam nem lesz ez elfelejtve.

Bruneréknál meggyulladt a mécsvilág,
Talán bizony Bruner Gyulát virrasztják,
Bruner Gyulát kilenc orvos boncolja,
Bruner Jóska a lábánál siratja.

Jóska fiam nem fáj e még a szived,
Hogy egy lányért megölted az öcsédet,
Hogy ne fájha, talán bizony meghasad,
Mikor mondta, jaj Istenem meghalok.

Gyertek lányok öltözzünk feketébe,
Kisérjük a Gyulát a temetőbe,
Bruner Gyulát viszik a temetőbe,
Bruner Jóska meg a sötét börtönbe.
Ilovai börtönajtó hasadj meg,
Te meg Jóska sose szabadulhass meg.

17./

A Kaper Kálmán háza előtt foly a víz,
Ve menj arra Kaper Kálmán mer elvisz,
Elviszi a véres nyelvű baltádat,
Akivel a Virág Pistát levágtad.

Hol jártál te akasztófára való,
Hogy nem .... sem az ökör, sem a ló,
Édesanyám, csak most hagyjon békében,
Jön a zsandár, megküti a kezemet.

Gyöngyös Búzai fülöltözött fehérbe,
Ngy állott a magyar gőzös elejbe,
A magyar gőzös fülvette és elvitte,
A patikus elejbe letette.

Patikus úr gyűjjön ki,
Három pakli pirositót hozzon ki,
Mer a szeretőm agyon vagyok gyilkolva,
A piros arca meg van haloványodva.

3./

En pusztán lettem, pusztán nevelkedtem,
A faluba soha be nem mentem,
Mégis olyan betyár lett énbélőlem,
Hogy tizenkét zsandárnak megfelelttem.

Zsandár, káplár, dobd el fegyveredet,
Hogy a kuttyák igyák a véredet,
Megmutatom én aztat nem sokára,
Letetetlek sötét föld gyomrába.

4./

Sógorom, a paraszt, a lovát keresi,
De csak azt mondja, hátamra vereti,
Sógorom, sógorom, kedves jó sógorom,
A te lovadat más is ellophatta.

Hej de csak azt mondja,
Hogy a hátamra vereti.

5./

A kaposvári fegyház
Nem az Isten háza,
Hanem a raboknak
Gyilkuló tanyája.

Abba van egy asztal
Bíval van az tele,
Azon van egy pohár,
Méreggel van tele.

Aki arról iszik
Bíval lesz az tele,
Aki azt kiisza
Méreggel lesz tele.

6./

Szállj le páva, szállj le,
A vármegye kutjára,
Hozzál vizet szádba,
Vigyél vizet szádba
A rabok számára.

Na rabok, igyatok,

Ne szomorkodjatok,
 Kérjétek az Istent,
 Kérjétek az Istent
 Majd megszabadultok.

Anyám, anyám, anyám,
 Kedves édesanyám,
 Menj be az urakhoz,
 Uri hatalmakhoz.

Kérd meg az urakat,
 Uri hatalmakat,
 Kedves édesanyám,
 Kedves édes fiam.

Kedves édesanyám,
 Mit mondtak az urak,
 Kedves édes fiam,
 Azt mondták az urak
 Hogy fölkasztanak.

Kár, nagyon kár,
 Kár lenne azt tenni,
 Gesztenye színű hajam,
 A sūdár szemöldököm,
 A pörge bajuszom
 A szélnek eregetni.

4./

Megjött a szép Mikulás, csingi-lingi-lingi.
 Tekerakta puttonyát, csingi-lingi-lingi.
 Hoztam néktek minden jót, csingi-lingi-lingi,
 Almát, diót,ogyorót, csingi-lingi-lingi.
 Virgácsot is hoztam ám, csingi-lingi-lingi,
 Aki rossz lesz elviszem, puttonyomba beteszem,
 Csingi-lingi-lingi,
 Öreg már a Mikulás, nagyon is elfáradt,
 Letette a puttonyát, Csingi-lingi-lingi.

5./

Este későn ragyognak a csillagok,
 Az én babám szobájába beragyog,
 Ragyogjatok fűnt az égen sokáig,
 Mig a babám föl nem óbred, hajnalig.

6./

A csurgói lányok hogyan jártak,
 Kinnt a réten virágot nem találtak,
 A sok virág elhervadt, a leány mind megmaradt,
 Ez már nagy baj.

Ti csurgói lányok, mi csinyátok,
 A rakott szoknyát régen elhagytátok,
 Nem is vagytok leányok, nem is illik reátok,
 Ez már nagy baj.

7./

Balaton partján piros rózsák nyílnak,
Odajár a babám minden szombat este,
Gyertek ide lányok, mind ti balatoni lányok,
Szedjük le a rózsát, dobgyuk a Balatonba.

A rózsát, a rózsát elvitte a Balaton,
Utána, utána a kedves galambom,
Balaton, Balaton, mindig hideg szelek fujja,
A babám, ababám, most viszik sorozatra.

8./

Hej a kertek alatt kinyíllott a vadrózsa.
Gyertek lányok szedjük le azt csokorba,
Szedje le hát minden lány a magját,
Sej ne szeresse egyik a másikét.

Sej barna kislány, mit viszel a kosárba,
Mi van a te szived alá bezárva,
Ollan bánat szorítja a szivemet,
Sej mesze vitték el az én kedvesemet.

9./

Betyárlegény, betyárlegény,
Hová, háová, ilyen későn,
Mind elhullott a sok levél,
Hol tanyázol betyárlegény.

Betyárlegény az erdőben
Szomorúan utnak indul,
Fel-fel sóhajt és így mondja,
Csillagos ég de sötét van.

Vándorfelhő fönt az égen,
Azt kérdelem én tőletek,
Hová szálltok, merre jártok,
Nincsen soha megállástok.

6./

Hüccs ki disznó a berekbe
Csak a füle látszik,
Kanászgyerek a bokorba
Menyecskével játszik.

Megismerni a kanászt
Ékes járásári,
Üzött-füzött bocskoráru
Tarisznyaszíjjári.

Disznószarrai kipörgetett
Fekete bajszárú

Zóka Gyurrka Jánosné

1./

Kaposváron megverték a rézdobot,
Kiadták a maskron parancsolatot,
El kell menni a csatába
Csolkot nem raktam szép szádra, angyalom.

El kell menni a csata mezejére,
Itt kell hagyni a babámat, nincs kire.
Terád hagyom jó pajtásom
Éljed vele világodat, nem bánom.

A kardomnak markolajja ezüstös,
Kicsavarom én a kozák kezéből,
Vágok vele jobbra-balra,
Hgy se jön az többet vissza, de soha.

— Anyjától tanulta 20 éves korában.

Zóka Gyurkó János

1./

Sátorcövek le van verve,
Bakaköpnöyegem ráterítve,
Bakaköpnöyegem a sátoron,
Gyere alá kisangyalom.

Föcském, föcském, édes föcském,
Vidd el az én levelecském,
Vidd el, vidd el, Dél-Amerikába,
Tedd a babám ablakába.

Hogyha kérdi honnét jöttél,
Kinek a postása lettél,
Azt mond, hogy egy csinos, barna lányér
Az én kedves violámé.

Nyári György

Örmester úr kiadta a szigorú parancsot
Minden huszár kűszörülje élesre a kardot.
Fényes a kardom a jobb kezembe, vágok vele jobbra-balra,
Kedves kisangyalom, borulj a vállamra.

Megy a gőzös, megy a gőzös, Olaszország felé,
Elviszi a katonákat a harctérre verni.
Szólnak az ágyuk, a gépfegyverek, folyik a sebesültek vére,
Bírhatsz kedves kisangyalom, kinn a temetőbe.

— Legénykoromban tanultam a többiektől, katona vótam, 17 éves.

Zóka Gyurkó János.

1./

..... sebesülve jönnek a katonák,
De sok szőke, barna kislány várja a babáját.
De csak minden tizediknek jön haza a párja,
A többinek Plevánál nyugszik a babája.

2./

Százados úr azt mondja a bakának
Maradját te édes fiam zsupásnak.
Három csillagot kapsz a gallérodra,
Egész század hallgat a vezényszóra.

Százados úr köszönöm a jóságát,
Adja másnak azt a három csillagát.
Van énnékem odahaza egy kökényszemű galambom,
Annak a két szeme az én csillagom.

3./

Kedves édesanyám, ha föl akarsz keresni,
Dobérdói hegyek alá gyere ki.
Megtalálod siromat a hantjáról,
Kedves édesanyám fekete szallagjáról.

Kedves édesanyám, ha meg akarsz hozatni,
Dobérdói hegyek alá gyere ki,
Tetess bele szép fekete gyászos kriptába,
Ne hagyd a fűadat gyászos Olaszországba.

4./

Láttam mikor leszállott a páva
Igyenesen a sorozó szobára.
Ergye babám te hajtsd el a pávát,
Hogy ne sorozzanak több katonát.

Láttam mikor leszállott a fűcske
Igyenesen a rozmaring tövébe,
Ergye babám, te hejtsd el a fűcskét,
Hogy ne szeressenek több menyecsकét.

Édesanyám kiállt a kiskertbe
Föltekintett a csillagos egekbe,
Jaj istenem, megölsöm magamat,
Katonának viszik a fiamat.

Édesanyám ne ölje meg magát,
Nem szerezz a császár több katonát.
Nézze a huszárcapitány is azt mondja
Egyes fiu nem lehet katona.

Egyes fia vagyok az anyámnak,
Mégis besoroztak katonának.
Kihízták rám a behívó cédulát,
Itt köll hagyni ezt a barna kislányt.

5./

Ferencz Jóska nyolcvanhat éves már,
Tizennyolc éves legény vizsitál.
Tizenkilenc, húsz éves én még nem vagyok,
Katonának gyöngge gyerek vagyok.

Ferencz Jóska ha fölül a lovára,
Igyenesen vágat a csatába.
Ferencz Jóska le-le néz búsan a földre,
Lova lába térdig jár a vérbe.

6./

A tiroli alpesekben dorognak az ágyúk,
De sok szegény katonának elkopott a lába,
Nincsen aki megsajnálja, csak az a sok
..... gyerek, aki haza várja.

7./

Majd ha egykor vége lesz a sok-sok szenvedésnek,
Nézzétek el a tűzérem ha egy kicsit részeg,
Megszabadult száz haláltól, hazafelé vissz az utja,
Kifelé áll a bunkerből a szekere rudja.

Odahaza száz ölelés, száz édes csók várja,
Nem a hideg lövészet, más lesz a párnája,
Nem füttyül a füle mellett, sejt csak az esti szellő,
Azt füttyüli a csatába ő volt a legelső.

8./

Lemberg alatt van egy kerek erdő,
Közepibe ven egy gyász temető,
Abba nyugszik százhusz magyar huszár,
Eltemette a rokintai mocsár.

Édesanyám ne keressen engöm,
A sok között ugyse talál engöm,
Nincsem köröszt sirhalmom elejin,
Mint egy állat temetve vagyok én.

Édesanyám kapott egy levelet,
Abba kapta a halál esetemet,
Sirhat-rihat, szegény bánatáha,
Nem talál a fia sirhalmára.

9./

Komiszkenyér, krumpli,
Cakompakk menázsí,
Egész nap a doperájba
Marsolni.

Reggel korán kelni,
Későn lefeküdni,
Egész nap a doperájba marsolni.

Ez ám az a szép élet,
Ez ám az a gyöngyélet,
Este forró csolkót,
Kövér libacombot,
Ád nékem a szeretöm, a szakácsné.

10./

Mariskának kiskertjibe kinyillott a pünkösdi róza,
Odajár egy hadapród úr rózsát szedni holdvilágos éjszeke.
Letöri az rózsát a tövéről, Mariskáját nem engedi az éléből,
Páros csolkot nyom a lány arcára.....

11./

Barna kislány kiment a harctérre.
Igyenesen a százados úr elejbe,
Százados úr merre a szeretőm
Három éve mióta keresem.

Százados úr rámutat a lányra,
Rátaláltam a szeretőd sírjára,
Sírja előtt van egy nehéz gránát,
Ott lelte a szegény a halálát.

12./

Ha fölmegegyek doberdói nagy hegyre,
Föltekintek a csillagos egekre,
Csillagos ég, merre van az én hazám,
Merre sirat engem az édesanyám.

Százados úr kiadta a parancsot,
Minden baka írhat haza egy lapot.
Én is írom vérrel írott levelem,
Kinn a fronton hagyom az életemet.

13./

Három orvos meg egy baka,
Három orvos meg egy baka vizitál.
A szeretőm meg az anyám,
Acszeretőm meg az anyám sirdogál.

Ne sirja anyám, te se kedves babám,
Mindhiába hullatod a könnyedet.
Egy kis élet a hazámért,
Másik kettőt a babámér töltök el.

14./

Szépen szól a negyvennégyes banda,
Albreg bakák masiroznak rajta,

Masíroznak idegen országba,
Olaszország hegyes határába.

Én istenem hogy lehet megszokni,
Hogyan lehet olasz lányt szeretni,
Ha ölelem karjaim elhalnak,
Ha csókolom, könnyeim hullanak.

15./

Most vagyok a huszonnegyedik évbe,
Máma megyek a főorvos elejbe,
Jobb karomon végighuzza a kezét,
Ugye fiam bánja a szeretőjét.

16./

Károly király azt üzente a sárnak,
Hagyjál békít a negyvennégyes bakának,
Amíg negyvennégyes lesz a világon
Maradásod nem lesz Szentpéterváron.

Az orosz cár elutazott Moszkvába,
Bezárkózott egy imádságos szobába,
Azon kérte a jó istent magától,
Ments meg engem a negyvennégyes bakától.

Egész század kivonul az udvarra,
Ezredkürtös az imajelet most fujja,
Ezredkürtös vezényel az imához,
Isten veletek kis szennai leányok.

Nincs szebb virág a pünkösdi rózsánál,
Nincs jobb ember a mi kapitányunknál,
Jobb szemőre huzza a tisztí csákóját,
A harctérre vezetí a századját.

A harctéren a negyvennégyes az első,
Károly király azt vezetí megelől,

Már messziről kiáltja a bandának,
A legszebb nótát a negyvennégyes bakának.

17./

Barna kislány az ágyfőjét magasra vetette,
Baka gyerek acsákóját rajta felejtette,
Hozd ki babám a csákómat, tedd is a fejemre,
Hogy ne süssön a fényes nap csalfa szemembe.

18./

Szépen szól a kispacsirta hajnalba,
Öreg baka az ágyába hallgatja,
Kelj föl baka, szerelvényed pucold ki,
Röggel korán ki köll nekünk vonulni.

Kivonulunk a Rák laktanya elejbe,
Százados úr odavágtat keményen,
Fényes kardot kötött az oldalára,
El köll menni fiam a csatába.

Barna kislány mit viszel a köténybe,
Patikaszeret viszek a csatatérre,
Ellőttek a barna babám jobb karját,
Odaviszem, hogyha meggyógyíthatnám.

A harctéren, ha elesik egy baka,
Nincsen aki a sírjára ráborulna,
Majd ráborul síromra egy barna lány,
Még az ég is sűrű könnyet hullajt rám.

19./

Kaposvári kaszárnya kapujába,
Három zászló van kitűzve sorával,
Fujja a szél, fujja, lengeti a tetejét,
De sok édesanya siratja a gyermekét.

Ha én eztet tudtam volna előre,
Nem volnék a Károly király legénye,
Elbujdostam volna négy-nyolc éves koromba,
Hogy ne talált volna a behívó cédula.

20./

Olvad a hó, kedves kisangyalom, tavasz akar lenni,
De szeretnék a te kis kertedbe tearózsa lenni,
Nem lehetek én szózsa, behívott Ferencz Jóska,
Kaposvári hatos, harminchat ablakos Baros laktanárs.

Az egyesbe de kemények az ágyak,
Nem olyan mint Marcsám, szentem tenálad,
Két szál deszka, meg egy rongyos bakaköpnögy,
Látod Marcsa, ilyen a komiszélte.

Bolond volnék, ha busulnék, bánkódnék,
Ha az után kevélyesen nem járnék,
Járok bizony egy baka bosszujára,
Ördög bujjék a félrefésült hajába.

21./

Megfujták a rézpipot, be kell rukkoáni,
Megverték a rézdobot, lóra kell ülni,
Kispejlovam trappba lép, vissza-vissza néz,
Száz ablakon száz kislány nyujtaj a akezét.

Ne nyujtsd kislány kezedet, visszajövök még,
Visszasegit valahára a csillagos ég.

Kacsó Elek.

1./

A csikósok a gulyások kislájbliba járnak,
Azon élük világukat, sej, haj, két párostól járnak.
Lám én szegény szógalegény csak magam egyedül,

Hogy élek meg, ha nem lopok, sejt, haj, ezresbankó nélkül.

2./

Nyiregyházi búza téren lakik egy menyecske,
Odajárok ablakához minden áldott este,
Rám-rám kacsint, a szokását a jó isten tudja,
Még az éjjel veled alszok, ugye szívem Marcsa.

Arra kérlek, hogy az urad meg ne tudjon semmit,
Vacsorát is olyant főzzél, ami neki tetszik,
Küld el aztán a kocsmába, magad maradj ágyba,
Zöldre festett kis ablakod be ne legyen zárva.

3./

Édesanyám ha fel akarsz keresni,
Olassország határárba gyere ki,
Megtalálasz egy csipkebokor fa alatt
Kedves édesanyám kisírhatsz magadat.

Berény, 1972.

Szabó János.

1./

Citera zene...

2./

Elveszett hat ökröm a citrusfa erdőbe,
Elszakadt a lábam a sok keresésbe,
Ne keresd azt rózsám, bé vagyon az hajtva,
A szilasi csárdába szól a csengő rajta.

Ismerem csengőmet, volt is a kezembe,
A gyulai vásárba vettem az ökrömre,
Tíz tallér az ára, a babám adta rája,
Aranyos betűvel van nevem rávágva.

3./

Viz alá, viz alá, vízi malom alá,
Viz hajtja a malmot, szerelem a csolkot.
Szerelem, szerelem, átkozott gyötrellem,
Mér nem virágoztál minden fa tetején.
Minden fa tetején, cádusfa levelén,
Had szakított volna minden szegény legény.
Lám én szakítottam, de elszalajtottam,
Utánna futottam, de meg nem foghattam.

3122
RÉPÜLŐ-ÉRTÉKELŐ MŰZSÉNA KAPCSOLÁS

Cigány énekek.....

Ha meghalok, édesanyám
Széles úton vigyenek,
Édesanyám kapujába
Szép csöndesen tegyenek.
Engem anyám ne sirassál

Had szóljon a gyászharang,
A temető kapujába
Szépen szól a nagyharang.

Csonka Ágnes

1./

A szennai lipisen-laposon
Leesett a szállagos kalapom,
Arra kérem, Bözsikém, angyalom, galambom,
Vegye fel a szállagos kalapom.

A szennai dobogós hid előtt,
Három kislány rozmaringot arat,
Én vagyok a rozmaring szédője, kötője,
Barna kislány igaz szeretője.

2./

Temető kapuja sarkig ki van nyitva,
Arra járnak a nagyszennai lányok
Rólam szedik a virágot

Szedjétek, szedjétek rólam a virágot
Ezt az egyetlen sárga liliomot
Lányok le ne szakítsátok.

Ha le szakítjátok, el ne hervasszátok
Ültessétek a sírom elejébe,
Mélyen a fekete földbe.

Orsós József

Ma péntek, holnap szombat,
holnapután vasárnap,
Szőrjétek kis szennai leányok,
Szőrjétek kis szennai leányok,
Jönnék a leventék, csikorjon a csizmátok.

Cigány nyelven ugyanaz...

Kalányos Sándor

1./

Nem köll nékem a pogácsa,
Mert nem az anyám csinálta,
Óh Zsiga te? Zsiga, Zsiga, hopsz te Zsiga,
Zsigának a legszöbb lánya.

Jaj, de kutya kedvem van,
Öt-hat liter bennem van,
Óh Zsiga, Zsiga, Zsiga, hopsz te Zsiga,
Zsigának a legszöbb lánya.

2./

Én istenem tégy egy csodát,
Változtasd borrá a Tiszát,
Ha a Tisza borból vóna
Nem mehnék én a kocsmába
Kifeküdnék a partjára,
Meginnám egy hajtókára.

Csonka Ágnes

1./

Mit ér ez a kupec kalap
Ha ja zember csak egy falat,
A zsebibe olyan csippa,
Mint egy rendes tajték pipa

Álom, álom, de álom,
Megállok a világom,
Had táncoljak még egy picit,
Had táncoljak még egy kicsit.

2./

Temetőbe szól a zene
Vajon kit temetnek benne
Temetik a jó anyámat
Jaj istenem mit csináljak.

Bár csak addig le ne tennék,
 Amig innét odaérnék,
 Én temetném le a sírba,
 Aranyszínű koporsóba.

3./

Cigány nyelvű énekek....

4./

Jó az urad, jónak látszik,
 Mikor a kocsmába játszik.
 Szok az engem ütni, verni,
 Selyemszoknyát nem tud venni.
 Jaj, la la la la .....

5./

Csináltatok egy palotát
 Veszek benne egy zongorát
 Minek nékem a zongora,
 Ha az asszony nem tud rajta.

Orsós Pál

1./

A kocsmá, jó bor van benne,
 Benne a kocsmáros, de Ciflik a neve,
 Odajárok én, ott mulatok én,
 Tíz liter bor árával adós maradok én.
 Várgyál Ciflik, csak várgyál,
 Míg csak be nem .....

2./

A szennai templom tornya de magas,
 Tetjébe van egy köröszt, aranyos,
 Oldalára rá van írva Kaposvár,
 Későn szabadulok mindrem, tehozzád.

Betettek már engemet az egyesbe,
 Vasat vertek két lábamra, kezemre,
 Vasas lábam fájdalmába szenvedett,

Jaj istenem, hol a szabad életem.

2./

Hej szénája, szénája,
Széna szakadékja,
Benne vagyon kerék asszony,
Kerék kis menyecske.

3./

Rétest ettem, igazán, csakugyan
Mégégette a számat.
Elszerette egy legény, csakugyan
A babámat.

Más öleli, más csókolja,
Más is ül az ölébe.
Más kacsingat, igazán, csakugyan
A világoskék szemébe.

4./

Hüccs ki dísznó a berekbe
Csak a füle látszik.
Kanászlegény menyecskével
Bokor alatt játszik.
Hü nye, koca ne.
Nem a ti malactok ez.
Hü nye, koca ne, nem a ti malactok ez.

Nagy Vendel, 1890.

1./

Fekete földbe termelik a búzát,
Sűrű erdő neveli föl a betyárt.
Sűrű erdő a betyár fölnevelő,
Szép szárdáné a gondjukat viselő.

Azt beszélnek fölőlem az asszonyok,
Miből élek, ha soha se dolgozok.
Lopok annyi egy sötét éjszaka
Jó bort iszok, míg élek a világba.

2./

Január az első hónap, hideg van nagyon.
.....
Februárban menj az ágyba, mulasd ki magad,
Ne sajnáld hogy a babádnak eleje dagad.
Márciusban menj a paphoz, kérj bocsánatot,
Hogy imádkozz *.....*
Áprilisban már meleg van, kizöldül a fű,
Kivirágzik a tőködön a lepótetű.
Juniában már aratnak, rakják a kepét,
Ilyenkor köll a nagy faszak gyöngye kútófék.
Augusztusban, menj vadászni, lödd meg a vadat,
Ne sajnáld hogy a babádnak eleje dagad.
Szeptemberben elköltözik az áldott fecske
Ilyenkorban szép kedvű a lány és menyecske.
Októberben szüretelnek, foly az édes lé,
Illiedelmes jó nagy fasszal állj a lány elé.
Decemberben jön a Jézus, hoz ajándékot,
Minden Szűznek a karjára áldott magzatot.

3./

Fekete várossak fehér tornya látszik,
Láttam e baňát, más ölébe játszik.
Mégis csak sajnálom igazán.

4./

Hallod-e kocsmárosné, megadom az árát,
Hallod-e kocsmárosné, megadom az árát,
Ha meg nem adom, megadom igazán.

2./

Szürke számár szomorkodik,
De a juhász jó bort iszik,
Ne szomorkodj szürke számár,
Majd elmegyünk a nyáj után.

Izom a bort, rúgom a port,
Szeretem én a szép asszonyt,
Szép asszonynak ábrázata,
Vitt engem a gyalázatra.

Fekete szála cseresznye,
Rab leszek érted manyecake.
Kurva Isten.....
Ne pirongass, mint a kutyát.

Nem vagyok méén ehhez szokva
Szép szóra vagyok tanítva.

Három Urú nem nagy fóká,
Három juhász hajtogatja,
Mind a három cifra sabás,
Egy sem juhász, ki nem szajház.

Csütörtökön virradóra,
Találtam egy csősz kunyhóra,
Ha a szajha nem leti vóna,
Ott is botyár lettem vóna.

A marcali csárda előtt,
Kilenc szandár áll elejtem,
Mind a kilenc kérdi tőlem,
Van e utazó levelen.

Várj egy kicsit majd megmondom,
Ha a lejblóm kigombolom,
Kilenc közül hármat lőttem,
Ez az utazó levelem.

3./

Nem messze van ide Kismargita,
Körös-körül folya azt a Tisza.
Közepében a Lebuki csárda,
Abba mulat egy betyár bújába.

Kocsmárosné, szép csárdásné gyűjjön ki,
Kié ez a szilaj csikó ideki.
Ott benn iszik ennek a gazdája,
Most érkezett , nincsen félórája.

Hijja ki hát ennek a gazdáját,
Nem bántjuk,ám, csak adja meg magát.
Ki sem megyek, meg sem adom magam,
Ha úgy tetszik hajtsa el a lovam.

A lovamat nem annyira bánom,
Rajta vala szerszámot sajnálom,
Szügyen lóg a bugyellárisom,
Abba hever háromszáz forintom.

Egyik százast adtam a lovamért,
Másik százast nyeregizzasztóért,
Harmadikat egy szép barna lányért,
Kit nem adnék széles e világért.

..... nagyot nyerit a számár,
Pakolj föl a szamaradra te bojtár,
Nyergeld fel a szamaradat te bojtár,
Kezed - lábad vasba verjük, de mingyár.

De a bujtár nem vette azt tréfára,
Fülkapta a nagy botját a vállára,
Csak azt mondom zsandár, káplár kapitány,
Hej meg ne üssön kend engem.
Hej bizonyára mondom leverem kendet.

Csak azt kérdi már a zsandár kapitány,
Hova való születésü vagy te bujtár.
Kiskunságba, Jászberénybe születtem,
Anyám sem volt, mégis fölnevelődtem.

Ugy nőttem föl, mint ősszel már a gomba,
Hej loptam lovat húskeresztendős koromba.

4./

Szentpál felé van az idő,
Öregen esnek a havak.
Öregen esnek a havak,
Sírnak-rinak a bárányok.

Ma két hete, vagyis három,
Mióta a számadót várom,
Amoda le a számadó,
Ott gyün egy fakó számaron.

Jó nap, jó nap,
Jó bujtárom van e károm,
Nincsen hiba, de nem is lesz,
Mig a nyája kezemen lesz.

Számadó úr, számadó úr,
Adje ki a bérem.
Nem szolgállok, nem szolgállok,
Tovább csak a héten.

Hogyha férhöl adta
A szép Juliskát másnak,
Haj viselje hát gondját
A nyájának.

5./

A szőlői csendes tanyán csárda van,
A számadók nyugodalma abba van.
Ti bujtárok, maradtok éjszakára,
Mi meg megyünk a Lebuki csárdába.

Este kezdtem a lovamat nyergezni,
Éjfélíg tart a szerszámot rárakni,
Hajnal veti a fejibe a kantárt,

1900. PÉNZELI MŰKÖZMÉNYEK

Igy jár aki szép szeretőre talál.

Amoda a postáslegény sábjja szól,
A rózsámtól egy aranyos levél szól,
Nem küll nékem sem levele, sem mega,
Hej ne átkozzon engem az a mihaszna.

Kisangyalom hány esztendőn lehattél,
Mikor engem szeretgetni elkezdted,
Tizenhárom, meg egy fertály, meg egy fél,
Hej mikor engem szeretgetni elkezdted.

A diófából csináltattál templomot,
Jaj de szépen szólnak benne a harangok.
Egy asszonynek épp ma halt meg a lánya,
Jaj de szépen harangoznak reája.

Jaj de szépen harangoznak hajnalba,
Most tessik a nyeret a kispajlovamra,
Széna-szalma két napra van pakolva,
Adj egy csókot kisangyalom az útra.

De csókot nem adhatok egy huszár gyerekek,
Mert a huszár tiszta szivből nem ozeret,
Magam elé a nyeregbe ültetem,

Nem való vagy babám te a nyeregbe,
De táncol majd az a ló, te leesél a földre,
Majd ha egykor én ülök a nyeregbe,
Táncolhat az a ló a csillagos egekbe.

6./

Atul megyünk a Tiszán,
Átut megyünk a Dunán,
Sej hát onna hajtunk egy folkát.

Tiszán innen, Dunán túl,
Túl a Tiszán van egy juhász nyájastúl,
Terlgeti az a nyáját,
Ott főzi a jó paprikást.

1901. MÁJUSI MŰKÖDÉS KÖRÖK

7./

Arra alá az endrei határba,
Kivirágzott egy nagy hárfa magába,
Furulyaszó mesése hallik ablakba,
Kinyílt az Endri báró ablaka.

Báró uram fölnyergelte a lovát,
Kinyargalt a legközelebbi tanyára,
Meggörgeti a legöregebb bojtártól,
Nem - e látta kékényszemű leányát.

Nem látta én báró uram, ha szondos,
Három napja hogy a bojtárom is odavan.
Három napja, hogy a bojtárom is odavan,
Talán bizony a kispaszony is vele van.

Báró uram hintót küld a lányáért,
Kilenc zsandárt meg a juhászbojtárért.
Kilenc zsandárt meg a juhászbojtárért,

Arra alá kifaragták azt a fát,
Amelyikre juhászlegényt akaszták,
Fujja a szél perge ingót, gatyáját,
Nem ülelei többé a báró lányát.

A faluba vigigmenni nem merek,
Mert azt mondják, fekete gyászt viselek,
Fekete gyász, fehér az én jegykendőm,
Hej, juhászlegény volt a leghűbb szeretőm.

8./

Erdő, erdő, de szép kerek erdő,
Vigan jár benne a kerülő,
Vig a madár, meg a jülemüle,
Szép vagy babám, nem válllok el tőle.

De mivel hogy hatos baka vagyok,
Kilenc kislány szeretője vagyok,
A tizedik el van tőlem zárva,
A nagyberényi apácázárdába.

Nagyberény

Szabó Ferenc, juhász.

3121
NIPPY-RÓNAI MŰZEUMI KÖNYVTÁR

1./
Sárbogárdon juhász voltam,

-11-

3121
NIPPY-RÓNAI MŰZEUMI KÖNYVTÁR

De egy kicsit elaludtam,
A birkáim elszéledtek,
Lucernába belementek.

Hat közülük felpuffadt,
Énrajtam mindjárt kiadtak.
Olyan levelet is adtak,
Sehun bé nem fogadhattak.

Mingyárt betyár még se lettem,
Csak disznókkal kereskedtem.
Osztopányi vörös bíró
Az akasztófára való.

Az állta nékem utamat,
Elvette a disznaimat.
Disznaimat is elvette,
Kaposvárra jelentet e.

Mindjárt jöttek a pandurok,
Feketedtek, mind a sasok.
Én is néztem még messziről,
A fijedi erdőszélről.

4./

3121

Ez a piros barna kislány kiment az erdőbe,
Szedi az ibolyát, föltekint a magas égre,
Szedi az ibolyát, föltekint a magas égre,
Jaj istenem, a szeretőm viszik el a határszélre.

- 7 -

3121

Zörgetheted kisangyalom az ajtóm kilincsét,
Nem hallgatom többé a szép szavad zengését,
Hallgattam ölöget, hallgassa már babám más is,
Szerettelek kisangyalom, szeressen már más is.

5./

Lemegyek a Tisza partra aludni,
De zúg a Tisza, nem bírok elaludni,
Fáj a szívem, a szerelem gyötöri,
Búzakalács mind elhajtja a fejét.

De páros galamb mind .....

Vigyázz galamb, páros galamb, mer lelőlek,
A nyáron, a nyáron vadász leszek a berényi határba.

6./

Arva alá a szendrei határban,
Kivirágzott egy nagy nyírfa magában,
Kivirágzott egy nagy nyírfa magában,
Juhászlegény furulyáz az aljában.

Furulyaszó felhallatszik a kastélyba,
Ébren vagy-e Szendre báró Mariska.
Ébren vagyok, nem aluszom,
Csak felőled álmodozom.

95

R-R. M.

XXV. szalag

1./

Zenekari szám.

2./

Német dalok

Berzence, 1971.

Sánta Vendelné,

1./

Tuskevári dombon,
Csibém ott laknak,
Kukoricát esznek,
Attól betegesznek,
Még búzát is kapnak,
Attól megjavulnak,
Az én kicsibém
Tizenketten vannak.

Ismertem Üregapádat, mikor az ólban lakott,
Vittem néki mezléket és megharagudott.
/latin szöveg/

Itt van fiam, neked hagyom ezt a bársony kalapot,
Amellett a csira tehén az udvaron hagyott.
/latin szöveg/

Hiccs ki gőbe a berekbe,
Csak a füle látszik,
Kanászbojtár a bokorba
Menyecskével játszik.

Megismerni a kanászt
Ékes járásáról,
Disznószarral kipörgetett
Fekete bajszáról.
La la.....

Énekelte: Sánta Vendelné, Horváth Györgyné, Horváth Ferencné,

Sánta Vendelné

Sor, sor, sor, túlsó soron esik a dara,
Ne menj arra Gubera Vera,
Ne menj arra Gubera Vera,
Mert megüt a hirtelen guta.

Túlsó soron esik az eső,
Ne menj arra kislány eleső,
Elsárvik a picike cipőd,
Megver érte az édes szülőd.

Citera zene

Ha te tudnád amit én,
Ki bahája vagyok én,
Ahol szép lányt látok én,
Érte élek, halok én.

A te szemed fekete,
Az enyém is mellette,
Összeillik a kettő,
Mint a selyemkeszkenő.

Három hordó borom van,
Mind a három csopon van,
Egyik édes, másik jó,
A harmadik savanyó.

Lakócsa, 1971.

Pataki Istvánné,
Villányi Józsefné,
Kovács Györgyné,

Szlovák dalokat adnak elő.

- - -

Karád, 1971.

Leánykórus

Betanította: Torma Megdolna

1./

De szeretnék pára lenni,
Mester úrnak párgya lenni,
Aki szeret sétálgatni,
Tearózsát szakítani,

Mester úrnak nincs csizmája,
Pázik szegénynek a lába,
Majd elmegyünk a vásárra,
Veszünk csizmát a lábára.

Elesett a lúd a jégen,
Majd fölkel a jövő héten,
Összeveri a bokáját,
Sárga sarkantyús csizmáját.

2./

Nyolcan vannak a ludaim,
Három fekete, három tarka van benne,
Gúnár, gúnár, gúnár az eleje,

Arra kérem kegyelmedet
Terelgesse meg ezeket.
Terelgesse meg ezeket.

Nem vagyok oka semminek
Anyám azoka mindennek.
Mért adott engem szegénynek
Szegény fehér bajszú legénynek.

Üssön meg babám a ménkü
Akkora, mint hat.....
Mért tartottál engem szóval
Ennyi esztendőtlől fogva.

Kicsi a lány, nagy a gondja
Azt se tudja kinek mondja.
Nem mondja meg az anyjának
Mégmondja a babájának.

3./

Nyolcan vannak a mi lúdaink.....stb.....

4./

Szilaj ökröm mi csinált, mi csinált, mi csinált,
Megette a kertbe a rezedát, rezedát,
Haj rezedá, rezedá, rezedából bokréta,
Jöjj el hozzám estére, várlak a kapuba.

Nincsen nékem pénzem, elástam
Kiszáradt a torkom, fül.....
Igy jár aki mindig bort iszik,
Míg a temetőbe nem viszik.

Hogyha egyszer oda elviszik,
Isten ugyse többet nem iszik.

5./

Elvesztettem erre menet fehér gyűrűm.....
Zenekar, hegedű...

Szabó József

1./

Onnand alól jön egy román hadsereg,
Szól az ágyú, ropognak a fegyverek,
Éles gránát hasítja a levegőt,
De sok holttest borítja a harcmezőt.

Kisbajnétem markolatjáig véres,
Most húztam ki román baka szivéből,
Lőtt utánam román baka,
Engem anyám ne várj haza, de soha.

Ha meghalok, lányok eltemesettek,
A síromra ne felejtsetek,
Had tudja meg ki erre jár,
Itt nyugszik egy magyar huszár, meghalva.

2./

Esik eső szép csendesen csöpereg,
Szabó Jóska a csárdába kesereg,
Szép csárdásné bort hozzon az asztalra,
A legszebb lányát állítsa ki a posztira.

Édesanyám, én a stráznát nem állom,
Mer messzire jönnek már a zsandárok,
Szabó Jóska nem vette ezt tréfára,
Felpattant a Cica nevű lovára.

Cica lova viszi őtet messzire,
Egyenest a Bakony erdő szélire,
Lova lába megbotlott egy fenyőbe,
Ott fogták el Szabó Jóskát örökre.

Szabó Jóskát kütözik a kocsira,
Csak azt kéri, hol az ő kis pej lova?
Csénder káplár azt feleli neki,
Jóska fiam nem üzensz-e valamit?

Megúzenem ön a feleségemnek,
Gondját viselje a kisgyermekemnek,
Sem csikósanak, sem gulyásnak ne adja,
Apja helyett betyárnak kitanítsa.

5120

Egyik iszik Levelesbe,
A másik meg Eperjesbe,
Harmadik a fogadóba,
Negyedik meg el van csúkva.

-- --

Kisbárapáti, Tóth Imre,

Hosszú a kisbári útca,
Sokszor végimentem rajta,
Sokszor végimentem rajta,
Nótát vert a csizmám sarka.

Ferenc Jóska, édesapám,
Felesége édesanyám,
Azér vádolt el fiának,
Mert beváltam katonának.

Ferenc Jóska szobájába,
Vasküsző .... van az zárva,
Elveszett a láda kulcsa,
Meg sem szabadulok soha.

2./

Édesanyám, gyújtsa meg a lámpát,
Had puculjam ki az esztra csizmám szárát,
Jaj, de lassan ég a kend lámpája,
Nem lesz fényes az esztra csizmám szára.

A csizmámnak sem sarka, sem talpa,
Elmulettam a kistab⁴ vigadóba,
Majd lesz annak talpa is, sarka is,
Lesz szeretőm szőlke is, barne is.

3./

Besütött a fényes nap a báró udvarjába,
Hallod-e pajtás mit füttyül a sárga rigó,
Báró kislány kinyillott rózsabimbó.

3120
FEBRUÁR

Báró legény, ha fölül a lovára,
Kirugtat a közelebbi tanyára,
Adjon isten, juhászlegény, mit csinálsz,
Láttad-e a kékényszemű báró lányt?

Nem láttam a kékényszemű bárólányt,
Ha nem hiszi, itt a szobám bizitálja meg,
Benne van a cifra szűrőm, a rőzbaltám,
Szűrőm alatt a kékényszemű bárólány.

Arra lá van egy erdő, de sűrű,
Abban van egy kétágú fa, egyenes,
Egyik ágán a juhászlegény furulyál,
Másikon a báró kislány sirdogál.

Amoda lenn faragják a bitófát,
Amellikre a juhászlegényt akasztják,
Fújja a szél a göndör haját, a bajuszát,
Én istenem, mért szerettem bárólányt.

Jaj, istenem mért szerettem bárólányt,
Mér nem szerettem inkább szegény lányt.

4./

Mikor juhászbojtár voltam,
Nyájam mellett elaludtam,
Tizenhárom fölpuffadt,
Rájtam a kaszsnár kiadott.

Betyár még akkor sem lettem,
Csak disznókkal kereskedtem,
Osztopáni vörös bíró,
Az akasztófára való.

Az állta nékem az utamat,
Elvette a disznaimat.
Betyár én csak akkor lettem,
Mikor társakra lettem.

Csatopáni vörös bíró boruljál le a földre,
Bicsúzz el a családodtól örökre.
A fegyverem szegezem a mellének,
Csatopáni vörös bíró vége az életednek.

5./

Esik eső, szép csendesen esőpőrög,
Csöndes Pista a csárdában kesereg,
Csaplárosné azt az egyet meghagyom,
Legszebb lányát állítsa ki strázsára.

Édesanyám, én a strázsát nem állok,
Onnand alól jönnek már a zsandárok.
Csöndes Pista nem vette azt tréfára,
Felugrott a pej paripa hátára.

Kis pej lova elvitte őt messzire,
Elvitte a Bakony erdő szélére,
Kis pej lova megbotlott egy fenyőbe,
Ott fogták el Csöndes Pistát örökre.

Zsandár káplár azt^{sz} egyet meghagyom,
Egy fiam van, az is legyen katona,
Ne tanítsák sem béresnek, gulyásnak,
Azt az egyet taníttassák betyárnak.

* * * *

Még az árát le sem meri tenni,
Idegen szagot érez a határba,
Onnand alól jön hat zsandár lóháton.

Előli jön már a zsandárkapitány,
Azt kérdezi hová való születés vagy, te bojtár?
Felsősomogy, Nagykerád az én hazám,
Keservesen nevelt az édesanyám.

Ejnye betyár, tedd össze a kezedet,
Hod kísérvünk a vármegye ház elejbe.
Hat zsandárnak nincsen annyi hatalma,
Hogy engem a nyájamtól elhajtana.

Mer én addig meg nem válok nyájamtól,
Mig számadóm ki nem jön a csárdából.

4.1

Számadónak négy bujtára,
Zsandárok mennek a tanyára.
Azt kérdik a számadótól,
Hogy hol vannak a bojtárok?

1./

A szőlősgyűrki .....
Egy ember ott a számadó,
Van két hete, vagyis három,
Hogy a számadót nem látom.

Amottan jön egy szép pej ló,
Bizonyosan a számadó,
Hozd ki pajtás azt a kampót,
Had ütöm le a számadót.

Mert többre becsüli

....

Mind ezt a szép.....

Üres bogrács, hús nincs benne,
Szaladj bujtár, hozzáál bele,
Csak ürüt fogjál, harangosat,
Azt a fekete gyapjusat.

Üres kancsó, bor nincs benne,
Szaladj bujtár, hozzáál bele,
Csak jó bort hozzáál, ne vizeset,
Hogy potyára, ne fúzeesek.

1./

Fosszunk, fosszunk fosztólányok,
Ugy menjünk haza,
Ez a szegény Mónár Gizi
Nem mehet haza.

Megkérte őt Hammer Karcsit,
Hogy vigye haza,
Hogy szívébe, kebelébe,
Megcsókolhassa.

Jár a legény, jár,
Csörög a körme,
Itthon vagy-e, szívem Gizi,
Talán alusszol?

Nem aluszom én, nem is nyugszom én,
Még nevedről meg nem mondod, ki vagy odakinn?
Én vagyok szegény Hammer Karcsi, páratlan vagyok,
Gyere ki hát szívem Gizi, megdreszökök.

Ez egy fosztónóta, és minden lányra rámondtuk, melliknek mellik
vót a szeretője, annak a nevit mondtuk.

2./

Zúg az erdő, zúg a malom,
Nem tom, ki zúgatja,

Talán bizony Stienen Feri
A lovát itatja.

Vig a lova, vig az maga,
Vig a paripája,
Puskás Aranka hűen várja,
A selyemágyába.

Puskás Aranka selyemágyát,
Magasra vetette,
Stienen Feri a kalapját
Rajta felejtette.
Hozd ki Aranka kalapomat,
Tedd is a fejembe,
Hogy ne süssön a fényes nap
Csicesogós szemembe.

3./

Este van nyolc óra,
Ég a villany a boltba,
Most mórlik a pántlikát,
Rózsaszínű szalagot.

Nagy Mária méretl,
Hammer Pista fizetl,
Ugye Pista nem bánod,
Ha a Mária lesz párod.

Ugye Mária nem bánod,
Ha a Pista lesz párod.

Hammer Pista ne vedd el,
Nem győződ el selemmel,
Ha nem győzőm selemmel,
Majd elgyőzőm igaz szerelemmel.

4./

206 103

4./

Zúg az erdő, zúg a malom,
Nem tom, ki súgatja,
Talán bisony tanító bácsi,
A lovát itatja.

Vig az maga, vig az lova,
Vig az paripája,
Tanító néni hűlen várja,
A selyemágyába.

Tanító néni selyemágyát,
Nagasra vetette,
Tanító bácsi kis kalapját
Rajta felejtette.

Hozza ki tanító néni, kalapomat,
Tegye is a fejembe,
Hogy ne süssön a fényes nap,
Csiccsogós szemembe.

5./

Kis kilincs, nagy kilincs,
A véglegénynek farka nincs,
Elvitte a kánya hetedhét országba,
Onnan néz vissza a szomorú hazára.

6./

Rózből van az ajtóm kilincse,
Majd benyitja a szeretőm estére,
..... szívemről a nagy bánat,
..... nem leszek a babánnak.

De szeretnék én a faluvégén lakni,
Arra jár a babám lovát itatgatni,
Lovát itatgatja, magát csinocitja,
A picike szóját vélem csókoltatja.

7./

Magas a nád, lehajlik a földre,
Huszár a babám, elhallik messzire,
Elhallik a huszár kaszárnyára,
Megaszabadulok babám nem sokára.

Megaszabadulok, meg is házasodok,
Azt veszek el, akit én akarok,
Elveszem a régi szeretőmet,
Ki megvárja leszerelésemet.

8./

Piros az ostorom nyele, nem sárga,
Szeretőmnek kistorvajon nincs párja,
Kék a szeme, szemöldöke, haja fekete,
A jó anyja, de kedvemre nevelte.

Édenanyám, mondok néked valamit,
Vasald ki a fehér blúzom elejét,
Vasald ki a fehér blúzom elejét, de simára,
A torvajai legőnyek bosszújára.

Esik eső, nagy sár van a faluba,
Meglátzik a lovak lábának nyoma,
Gyere babám söpörd el a lovak lábnyomát,
Ugyis terád költöttem el az árát.

9./

Rozmaringnak bedor ága,
Nem látom, angyalom néma,
Talán beteg, hogy nem jühet,
Vagy mást szeret, nem engemet.

Rozmaringnak olyan a szokása,
Télen, nyáron zöld annak az ága,

Ha elcsúszad, majd kiszűkül,
Most vagyok szerető nélkül.

10./

Hajtják a fekete kecskét,
Verik a barna menyecskét,
Hogyha verik, megérdemli,
Mer az urát nem szereti.

Kibújt a ház ablakon,
Benne maradt a vénasszony,
Zsuppot kötött a hátára,
Ugy ballagott a vásárra.

11./

Ugy akartalak szeretni, ne tudják,
De a lányok rám világosították,
Rám világosította a babám a két fekete szeme,
Válj el tőlem, úgyse leszek a tied.

12./

Kivicsos, kivicsos a mi házunk eleje,
Vártalak, barna legény az este,
Vártalak, barna legény nem jöttél,
Nálamnál igazabb, szebb szeretőt kerestél.

Kivicsos, kivicsos, a mi házunk eleje,
Ne gyere, barna legény estére,
Ne gyere, barna legény énhozzám,
Sok ez én irigyem, sokan haragusznak rám.

Kivicsos, kivicsos, a mi házunk eleje,
Vártalak szép babám az este,
Vártalak szép babám, nem jöttél,
Nálamnál igazabb, szebb szeretőt kerestél.

13./

Szomszédomban van egy malom,
Bánatot örülnek azon, galambom,
Nekem is van egy bánatom,
Elmegyek és lejáratom, galambom.

Őszirózsa levél lehullott,
Engem a szeretőm elhagyott,
Ha elhagyott, majd lesz másik,
Majd a fene várakozik sokáig.

Szomszédomban van egy asszony,
Annak van egy gündürhajú leánya,
Én is azért élek halok,
Annak a babája vagyok galambom.

Én is voltam neki babája,
Sokszor jártam az udvarába,
Verje meg a csillagos ég,
Menjen el a gündürhaja sírára,

Szőlősgyőrök, 1970.

1./

Elazegődtem én Bogátra juhásznak,
Jó legelője van ott a birkának,
Hogy egy kicsit elaludtam,
A juhaim megszéledtek.

A juhaim megzélédtek,
Lucernába belementek,
Harminchét darab fülpuffadott,
A tisztartó rujtem kiadott.

Levelet is olyat adott,
Kivel föl nem fogadhatott,
Azér betyár mégse lettem,
Hanem disznókkal kereskedtem.

Az osztópáni vörös bíró,
Az akasztófára való,
Ez állta az utamat,
Elvette a disznaimat.

De azér betyár mégse lettem,
Mig pajtásra szert nem tettem,
Szert tettem egy jó pajtásra,
Patkó Pista barátomra.

Elindultunk arra felé,
Az osztópáni bíró felé,
Adjon isten, osztópáni vörös bíró,
Kutya bíró, jó estét!

Sírva térdelj le az ágyad elejbe,
Bícsázzál a családodtól örökre.

Juhász András egyet lőtt a fejébe,
Patkó Pista kettőt még a szívébe.
Nosza kutya, ez köll néked régóta,
Nem állsz többet Juhász András útjába.

Jaj, de széles ez a hosszú nyárfás út,
Amelyen az a két betyár elindult,
Melyen a két betyár elindult,
A kondorosí csárdásnéhoz bevonul.

Adjon isten, szép csárdásné, jó estét,
Adott isten az uraknak szerencsét.

Nem tom, bizony szerencse lesz-e, vagy halál,
Majd hogha a ..... eltalál.

Csak tessék urak, tessék helyet foglalni,
Melyik sörbű, melyik borbu kínálni,
Nem köll nekünk sem a söre, sem bora,
Még az éjjel piros vérit föld issza.

Szép csárdásné kísértált a kiskertbe,
Rátekintett a csillagos, nagy égre.
Csillagos ég ..... a lelkemet,
Ha megölik a kenyérkeresőmet.

- - -

2./
Esik eső, szép csöndesen esöpörög,
Cseri Pista a csárdába enyeleg,
Kocsnárosné, hozzon bort az asztalra,
A Réai lányát állítsa ki a posztra.

Édesanyám, én a poszton nem állok,
Már jönnek a fölfegyverzett zsandárok.
Cseri Pista nem vette ezt tréfára,
Fölugrott a kis pej lova hátára.

Kis pej lova elvitte őt messzire,
Letette a Bekony erdő szélire,
Mert a lova lába megbotlott egy nagy kőbe,
Ugy fogták el Cseri Pistát örökre.

Arra kérem én a zsandár urakat,
Hogy a lovam el ne löjjék alólam,
De a zsandárkaplár erre azt mondta,
Hogy nem lesz többet Cseri Pista pej lovad.

Cseri Pistát bevitték a börtönbe,
Másnap reggel a vármegye udvarra,
Ha meghalok, azt az egyet meghagyom,
A feleségemnek csak azt megmondjátok.

- - -

3./

Élek, élek, de mért élek,
Ha az árnyéktól is félek,
A nyárfalevél megszörrenik,
Bennem a vér meghül.

Lehullik a nyárfalevél,
Hova lesz a szegény legény.

4./

Megy a juhász a tanyára,
A szürke szőrű szamarával,
Nagyot üt a szamarának farára,
Fut a csacsi a tanyára.

Ibolyácsi, bibolyácsi,
Most iszik a Pista bácsi,
Ha ivott a Pista bácsi,
Igyék hát a János bácsi.

Izzom a bort, rugom a pert,
Szeretem én a szép asszonyt,
Mert szép asszonynak ábrázatja,
Hajtott engem a gyalázatba.

5./

Kapony Kálmány háza előtt foly a víz,
Ne menj arra Kapony Kálmány! mer elviesz.
Elviszi a véres nyelvű baltádat,
Akivel a Virág Pistát levágtad.

Hol jártál te akaasztófára való,
Hogy nem jön ott sem az ökr, sem a ló,
Édesanyám, csak most hagyjon békében,
Gyűn a zsandár, megkötí a kezemet.

Gyöngyös Bőcsi fölültszött fehérbe,
Ugy állott a magyar gőzös elejbe,

A magyar gőzös fölvette és elvitte,
A patikáros elejbe letette.

Patikáros doktor azam, jöjjön ki,
Három csomó pirosítót hozzon ki,
Mer a szeretőm agyon vagyon gyilkolva,
A piros arcom el van haloványodva.

- - -

6./

Nem messze van ide Kis.....
Körös-körül folyu ezt a Tisza,
Közepében a labonyi csárda,
Benne mulat egy betyár bújába.

Onnan alól jönnek a zsandárok,
Már messziről fénylik a csákójuk.
Elől a zsandárok hadnagya,
Igyeneesen a csárda ajtóba.

Csak azt kérdi, van-e bor eladó,
Hát ez a szép szilaj csikó kié?
Odaviszik annak a gazdáját,
Most érkezett, nincsen fél órája.

Küldje ki hát annak a gazdáját,
Vagy küldje ki, vagy adja meg magát,
Ki se megyek, meg se adom magam,
Akinék tetszik, hát hajtsa el a lovam.

- - -

7./

..... ballagtam hazafelé,
Bulaj Jóska megzörgette az ajtót,
Gyula ücsöm, ha legény vagy, gyere ki,
Gyula ücsöm, ha legény vagy, gyere ki.

310

Gyere ki hát az utcóra sétálni,
Jóska bátyám, nem sajnálna engemet,
Hogy egy lányér megölnéd az öcsédet,
Hogy egy lányér megölnéd az öcsédet.

Balaj Jóska nem vette ezt tréfára,
Kiházta a nagykest a calzma szárba,
Se nem szúrja, se nem bánja, csak vágja,
Piros vérből gyelogatat csinálja.

Balajóknál meggyulladt a mécsvilág,
Tán bizony Buner Gyulát virrasztják.
Buner Gyulát kilenc orvos boncolja,
Jóska bátyja a lábánál siratja.

Jóska fiam, nem fáj-e még a szived,
Hogy egy lányér megölted az öcsédet,
Hogyne fájna, talán bizony meghasad,
Mikor mondta, Jóska bátyám, meghalok.

Gyertek lányok, ültessünk fel fehérbe,
Vigyük ki a Gyulát a temetőbe,
Ilovai börtönajtó hasadj meg,
Te meg Jóska, sohase szabadulj meg.

Ilovai börtönajtó hasadj meg,
Jóska fiam sohase szabadulj meg.

8./

Zene - mandolin - Bunyerác János, Tótójjfalu

9./

.....temetőbe, a Nád Jancsi fekszik benne,
Három kislány keltegeti, kelj fel, kelj fel, te Nád Jancsi,
Arra ment az édesanyja, ne jöjj te ki, ha már csolnok,
Mind a három azt feleli, de .....

10./

Megjött e drága, szép reggel,
Örömmel köszöntöm ártatlan szívemmel,
De mostan keblemet mély bánat fogja el,
Mert a házandó útjára lépek fel.
Hosszú út van, merre most indulok,
Azért jó Istenem, tehozzád fordulok.
Tőled büszgő szívvel figyelmet esdeklek,
Mert áldást és erőt csak tőled nyerok,
Büszgő szívvel kérem isteni felséged,
Oszd lelkeim üdvére a páros életet.
Most hozzátok fordulok, kedves jó szüleim,
És kik jelen vagytok, rokencim, barátaim,
Kísérjétek el az isten házába,
És kérjétek az Istent értem imádkozva,
Hogy bő áldását adja szent házasságomra,
Induljunk a szentháromság elébe,
Mehéz utunkon vezéreljen Isten.
Dicsérettessék a Jézus Krisztus,

Legyen az Istennek dicsőség az égben,
Szerencsével vittük nagy dolgunkat végbe,
Legyen az Ur Isten mindig a vezérünk,
Igaz gyámolítónk, míg a földön élünk.
Védjék az új párnak mai esküvése,
Lelkeinknek Urük jó..... üdvére,
Az Isten áldása szálljon a fejünkre,
Legyenek vidámak, boldogok örökre,
Dicsérettessék a Jézus Krisztus.

Torvaj,

Kvasznicza Gyuláné,

h./

Sűrű meggyfa, bodor ága,
Nem láttam angyalom, máma,
Sűrű meggyfa, bodor ága,
Nem láttam angyalom, máma,
Talán beteg, hogy nem jöhet,
Vagy más szeret, nem engemet. Tyuhaj.

Kozmaringnak olyan a szokása,
Télén-nyáron, zöld annak az ága,
Ha elszárad, majd kiszüldül,
Most vegyek szerető nélkül. Tyuhaj.

1./

Ne ugorj ott, ahol árok nincsen,
Ne köszönj ott, ahol legény nincsen,
Már ezután kerülöm az árkot,
Ott köszönök, ahol legényt látok.

2./

Akármilyen fényesen süssön a nap az égen,
De már nékem homálos, mert az én szívem gyászos,
Mert az én kedves párom, nyomja már a sírhalom.

3./

Házunk előtt, a mi házunk előtt,
Van egy tearózsafa,
Minden éjjel, minden éjjel,
Nyílik rajta a rózsza,
Csipkés annak a levele,
Jaj, de jószagú,
Egy legényér, kedves édesanyám
Sose leszek szomorú.

4./

Perőcsényi kert alatt, szántottam egy nyarat,
De virágom.
Perőcsényi kert alatt, szántottam egy nyarat,
De virágom.
Vetek belőle magot, a szeretőm elhagyott,
A szeretőm elhagyott, de nem bánom.

Perőcsényi halastó, beleestem lovastó,
De virágom.

Perőcsényi halastó, beleestem lovastó, de virágom,
Gyere babám házzál ki,
Ne hagyjál bélehalni, ne hagyjál belehalni,
De virágom.

Perőcsényi határon én leszek csősz a nyáron,
De virágom.

Perőcsényi határon én leszek csősz a nyáron,
De virágom.

Aki nekem csókot ad, nem hajtom be a lovát,
Sem a lovát, se magát, de virágom.

5./

Rózsafának harmatos az ága,
Mégis, mégis hervad a virága,
Én is rózsapiros rózsza voltam,
Jaj, istenem, de hamar elnyiltam.

Rózsát ültettem a gyalogútra,
Szerettelek, a jó isten tudja,
Megtogadom az édesanyámat,
Mégse hagyom árván a rózsámat.

6./

Az én szoknyám fekete, fekete,
Barna legény ölelgetett benne,
Barna legény ne ölelgess benne,
Ugyse leszek a tiéd sohase,

Kiskalapom fekete, fekete,
Rozmaringszál mellette, mellette,
Rozmaringszál lehajlik a földre,
Volt szeretőm elhagyott úrökre.

7./

Ki látott már vizen gyöngyöt úszni,
Barna lány után szőke legényt járni,

Én már láttam, magam is úgy vagyok,
Szőke a babám, én meg barna vagyok.

8./

Kisaprika, nagy paprika, de erős,
Perfecsényben még a pap is viselőse,
Ugy kell néki, mért nemvigyáz magára,
Mért fekszik le .....

- - -

18./

lálálálálá..... cigányéni.

19./

A tolnai, a tolnai Kossuth utca,
Cimbalo-mal, cimbalo-mal van lerakva,
Majd ha végig megyek rajta,
..... cipőm rajta.

A tolnai, a tolnai Kossuth utca,
Márványkövel, márványkövel van lerakva,
Majd, ha végig megyek rajta,
Nótát jár a, nótátjár a cipőm rajta.

20./

Még azt mondják, ...
Nem való vagy te szegénylegénynek,
Mer én szegény, te meg dungsasdag vagy,
Igy hát babám, nem hozzávaló vagy.

Gyenge lovam,

furulya, kőcsügduda.....

21./

Es a kislány férjhez akar menni,
De az anyja nem akarja, engedni.

Nét itt már nem tudom tovább.

De a kislány férjhez ment hozzája,
Az édesanyja megátkozta lányát,
Vacsorája előtt ahideg verje ki,
Vacsorája után a lelke szálljon ki.

3119.

Megszólal, hogy a legelső vőfény,
Édesanyámasszony, beteg a menyasszony.
Nem beteg, nem beteg, csak azért bánkódik,
Meeszíről jött szegény azért azonorkodik.
Megszólal most maga a vőlegény,
Édesanyámasszony meghalt a menyasszony.
Akkor a vőlegény kést fogott magának,
Szívéből, szívébe vérem a véreddei egy patakban folyjon,
Testem, a testeddei egy sírba nyugodjon,
Lelkem, a lelkeddei egy urnát imádjon,
Édesanyád látent sose lésson.
Berényi Erzsébet, Árvei Jánosné /40 évesek/

zene....

A vadgalamb részálott a buszra,
 Én ezelőtt résem néstem a lányra,
 Anióta a vadgalamb leszálott,
 Elszeretem én az egész világot.

Ha elvisznek a Csernaiszeki egyerbe
 Vasat vernek lábakra és kezemre
 Vagy lábam fájdalmába szergetem
 Jaj Istenem hol a szabad életem?

10./

Erre gyere rózsám, nincsen zár,
 Nincs is az ajtómon semmiféle zár
 Nyitva van az ajtó, sarkig nyitva
 Csak a szerelem van élelem eltitva.

Aki a szerelemet tőlem eltitlja,
 Az Istennek átka sosonincs rajta,
 Mert a szerelemnél nincsen nagyobb titok,
 Érted kisangyalom rögtön meghalok.

Aki a szerelemet tőlem eltitlja,
 Az Isten áldása sosonincs rajta,
 Mert a szerelemnél nincsen nagyobb titok,
 Érted kisangyalom rögtön meghalok.

11./

Csak azt mondják, hogy én büszke vagyok,
 Hogy egy kicsit a sarkamon járok.

De én arról magam sem tehetek,
Hajh, az Isten csalfának teremtett.

Csak azt mondják, hogy én korbély vagyok,
Éjjel-nappal a csárdában vagyok,
Nem ittan én senki korbélyára,
Szeret engem a cseppárosné lánya.

12./

A bzuában, barátában szépen szól a paccirta,
Ne szomorítsd a szívetet Mariska,
Addig-addig szomorítod tyuhaj szívetet,
Majd nemglátod, nemsokára halva találisz engemet.

Mikor engem, mikor engem, keresztelni elvittek,
Keresztanyám nevedet elfelejti,
Édesanyám visszaizent tyuhaj, a papnak,
Kereszte jen, kereszteljen engem legénycsalónak.

13./

Berzencei nádás-berek,
ott terem a dörék gerök,
Oly igényős mint a nádeszál,
Hajlik, mint a rozmeringszál.

Ez a falu szép helyen van,
Közepében szent egyház van.
Köris-körül eperfán is,
bus gerlice rajt énekül.

14./

Berzencei számtarót kertjében,
Mégérett a ropogós cerezsnye,
Olyan piros mint a csüppentett vér,
Meghalok a régi ezertómért.

Biró, bíró, berzencei bíró,
Két szemedet szedje ki a holló,
Mért soroztál engem katonának?
Itt kell hagyni a régi babámat.

15./

Tizenható, tizenhárom, tizeannégy,
Ej te legény, de házasodni hová mész?
Elmész-e is rópa szeretőd után?
Meggérdezed, hogy szeret-e még igazán?

Az anyádat, az apádat te cigány,
El se járja, de mikor nékem szuszikálsz.
Ugy szóljon a hegedő a kezébe,
Szás kislánynak, de bánatában repedjen meg a szíve.

16./

Zavaros a Tisza vize, nem tiszta,
Belevesztem a kispajlovam, nem issza,
.....
Nem vagyok én a Bössivel zavaros.

Jaj, de széles, jaj de hosszú ez azút,
Amerre a betyár postás elindult.
Te betyár postás, hol késtől a levéllel,
Mit jászol egy baros kislány szívével?

Adalokat énekelte: Sánta Vendelné /76 éves/
és Sánta Vendel /74 éves/
és Magyar Ferencné /42 éves/

17./

Berzencei balastó, balastó,
Beleestem kocsistól, meg lovastól.
Jaj, istenem kivess ki belőle,
Annak lessek igaz szeretődje.

Berzencei korogós hid alatt,
három kislány rozsmaringot erat,
én leszek a rozsmaring követője,
Saj, barna kislány igaz szeretője.

Berzencei korogós hid alatt,
Barna kislány rozsmaringot erat,
én leszek a rozsmaring követője,
Barna legény igaz szeretője.

És a kislány papucsot varratott
A székbe egy tehenet rakott,
Kiesett a tehenem a papucs sarkából,
Jaj, de távol esem a barátától.

7./

Megismerni a somogyi menyecskét
Mer ugy köszön, hogy aggyon Isten jó estét,
Én meg csak ugy ..... fogadom, hogy
Aggyon Isten kökényszemű galambom.

8./

Csak azt mondják, nincs asztalom, székem
Bárónak sincs külömgyebb mint nékem,
Asztalom a Tisza, Duna partja,
Odaülök, hová kedvem tartja.

1970. október 19-e Celldömölk.